

გაზეთი გაეშალა
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtredlismacne @ gmail.com

მაცნე

სამტრედიის

N6 (9293)

28 თებერვალი. 2019 წელი

ფასი 50 თეთრი

რა მასშტაბური პროექტები განხორციელდება 2019 წელს იმერეთში

ეს ინტერვიუ ერთგვარი ანგარიშია იმ პროექტების ირგვლივ, ბოლო პერიოდში იმერეთის რეგიონში რომ მიმდინარეობს. რეგიონში დაგეგმილი და სამომავლოდ განხორციელებული ინფრასტრუქტურული თუ სხვა პროექტებზე ვაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" კითხვებს მხარის რწმუნებული შაფლავთ ტაბატაძე პასუხობს.

2

5

ტყედიციული თათბიხი ახატყედიციული ფოხმაცით

3

მისი "ყთიუბყუყუბობა" ჰრიაგაბიხაცია, წაცომ გაცხერხეობა ნგრევა მუნებახე ყყეთ?

სამტრედიელამ თაცვისუფალი სტილით მოჭილავეებამ კვლავ გაბგახარამ

“ხელისუფლების რღვევა-გაღაგვანება იწყება იმ პრინციპის რღვევით, რომელზეც ეს ხელისუფლება აღმოსყნდა”

9

მწაცყუმბინიანი ყარნყყყის მონახყუობა ნყაყყუბე გამწრყყყუყიანებახს ახწრატყყბებხ

4

10

ნ'ავგებყყო ბრძოლოყში მყინც ჰრეზიციციციის ვყრწრციით ცელომყ ვწრწიციო!

“ტყედიციულად ავადგიციადეთ საცყხიციელოხა და სამტყედილის გყმშა”

“ამ მიწდა სამარტყველო მიწწრობდას”

რა მასშტაბური პროექტები განხორციელდება 2019 წელს იმერეთში

ეს ინტერვიუ ერთგვარი ანგარიშია იმ პროექტების ირგვლივ, ბოლო პერიოდში იმერეთის რეგიონში რომ მიმდინარეობს. რეგიონში დაგეგმილ და სამომავლოდ განხორციელდებულ ინფრასტრუქტურულ თუ სხვა პროექტებზე გახუთი "სამტრედიის მაცნეს" კითხვებს მხარის რწმუნებულნი შვედურ ტაბატაძე პასუხობს.

— სოფლის მხარდაჭერის პროგრამა ერთ-ერთი ყველაზე პრიორიტეტულია იმ პროგრამებს შორის, ქვეყნის აღმშენებლობისთვის რომ ხორციელდება. როგორც ვიცით, იმერეთის რწმუნებულმა და გუბერნიის სხვა წარმომადგენლებმა ფეხდაფეხ დაიარეს რეგიონის 554-ვე სოფელი ამ მნიშვნელოვანი პროექტის ნიუანსებში მოსახლეობის გასარეკვეად, ამასთანავე, მათთან სხვადასხვა საჭიროებოთა საკითხებზე სასაუბროდ.

— დანიშნვის დღიდან ჩემი პრიორიტეტია, მოსახლეობა აქტიურად ჩაერთოს საკუთარი მუნიციპალიტეტის განვითარებაში და მათგან მოვისმინოთ ყველა ის საკითხი რაც აქტუალურია, როგორც ქალაქად, ასევე სოფლად. სწორედ ამ მიზნით სახელმწიფო რწმუნებულის ადმინისტრაციაში შეიქმნა სამი ჯგუფი და დაგეგმეთ იმერეთის 554-ვე სოფელში ჩავედეთ და ხალხს მოვუსმინოთ. ამ მიმართულებით ჭიათურაიდან დაიწყო მუშაობა და პრობლემების მოსმენა. შეხვედრებზე, ძირითადად, მოსახლეობა სასმელი წყლის სისტემისა და გზების მოწოდებას, განხილვას, გარეგანიობას, სკოლამდელი დაწესებულებებისა და სპორტული მოედნების აშენება-რეაბილიტაციას ითხოვს. სოფლებში, სადაც უკვე ვიყავი, პრობლემები იდენტიფიცირებულია, მაგრამ ჩამონათვალიდან ისინი ირჩევენ პრიორიტეტებს, რისი გაკეთებაც პირველ ეტაპზე სურთ. ჩვენ ყველა ამ საკითხს ვინიშნავთ, ვაანალიზებთ და საბოლოოდ გადავითქვით ერთიან ბაზას, სადაც აისახება ყველა საკითხი, განისაზღვრება პრიორიტეტები და ეტაპობრივად მოხდება მათი გადაჭრა. ეს ბაზა დაგეგმვრება, გეგმიურად განვახორციელოთ პროექტები და თითოეული მუნიციპალიტეტი განვათავსოთ სწორად.

სოფლების განვითარებისა და არსებული პრობლემების გადაჭრის თვალსაზრისით სახელმწიფომ ნამდვილად კარგი პროექტი ალადაგინა. სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში პირველ ეტაპზე 20 მილიონი ლარი იყო გამოყოფილი, თუმცა, ეს თანხა გარკვეულად და ახლა 40 მილიონი ლარია გათვალისწინებული. იმერეთის სოფლებში აქტიურად მიმდინარეობდა კრებების ჩატარება და მოსახლეობამ თავად მიიღო გადაწყვეტილება, რა სჭირდებათ სოფლებს პირველ ეტაპზე. კრების შედეგად ისინი შეთანხმდნენ და ერთობლივად განსაზღვრეს, პროგრამის ფარგლებში 2019 წელს რომელი პროექტი განხორციელდეს მათ სოფლებში. ეს არის კიდევ ერთი კომპონენტი იმისა, რომ სოფლად უფრო მეტი პროგრამა განხორციელდეს, ვიდრე იყო გასულ წელს. რამდენიმე სოფელში დავესწარი კრებას და მინდა გითხრა, რომ თითოეული მოქალაქე აქტიურად არის ჩართული, არის აზრთა სხვადასხვაობა, თუმცა საბოლოოდ მაინც თანხმდებიან. მხარის მასშტაბით სოფლის კრება ყველაზე ჩატარდა.

— საგზაო ინფრასტრუქტურის სრული რეაბილიტაცია ჯერ ისევ დგას 21-ე საუკუნის საქართველოს რეალობაში, როგორც ვიცით, ამ პრობლემის მოსაგვარებლად სოფილური თანხები იხარჯება. იმერეთში როგორ მიმდინარეობს და სამომავლოდ რა გეგმებია საგზაო ინფრასტრუქტურის სრული რეაბილიტაციისათვის?

— იმერეთის რეგიონში 2019 წელს ინფრასტრუქტურული პროექტების განხორციელებისთვის გამოყოფილია 330 595 589 ლარი. აქედან თანხის უმეტესი ნაწილი საგზაო ინფრასტრუქტურის მოწოდებისთვის დაიხარჯება. 12-ე მუნიციპალიტეტში რეაბილიტაცია ჩაუტარდება როგორც ცენტრალურ ქუჩებს, ასევე, სოფლებამდე მისასვლელ და შიდასაუბრო გზებს. შემდგომ რამდენიმე მასშტაბური პროექტი გამოვიყო. ამ ეტაპზე ხარაგაულის მუნიციპალიტეტში ძირულა-ხარაგაული-მოლითის 25 კმ-იანი გზის რეაბილიტაცია მიმდინარეობს და მალევე დაიწყება მოლითი-ფონა-ჩუმათელის 25 კილომეტრიანი საავტომობილო გზის რეაბილიტაციაც. ზემოთ აღნიშნულ ორივე ლოტს აზიის განვითარების ფონდი 80 მილიონი დოლარით აფინანსებს.

ასევე, აქტიურად მიმდინარეობს ბაღდათი-აბასთუმანი-ბენარას საავტომობილო გზის 20 კმ-იანი მონაკვეთის მშენებლობა. აღნიშნული გზა შიდასახელმწიფოებრივი მნიშვნელობისა და ორ რეგიონს, იმერეთსა და სამცხე-ჯავახეთს, აკავშირებს ერთმანეთს.

ჩვენი რეგიონი და ზოგადად აღმოსავლეთ საქართველო, უმოკლესი გზით კიდევ ერთ რეგიონს, რაჭას დაუკავშირდება. ვგულისხმობ საჩხერე-ონის დამაკავშირებელ გზას, რომლის რეაბილიტაციის პირველი ეტაპი დასრულდა. ამჟამად მიმდინარეობს მეორე ეტაპის სამუშაოები, რომლის ფარგლებშიც დაიგება 5,5 კმ მონაკვეთი. საბოლოო ჯამში კი 50 კმ-ზე მეტი გზა უნდა დაიგოს. პროექტი 2 ხიდის მშენებლობასა და სანიაღვრე არხების მოწყობასაც ითვალისწინებს და იგი 2020 წელს დასრულდება.

აღსანიშნავია კიდევ ერთი მასშტაბური პროექტი, რომელიც ტყეების მუნიციპალიტეტში ხორციელდება. საუბარია ორპარი-სოჩხეთის შიდასახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის გზაზე, რომელიც 15 სოფელი იხარავს.

ჩემი მოთხოვნა არის, როგორც მუნიციპალიტეტების ხელმძღვანელების, ასევე, სამშენებლო კომპანიების მიმართ, რომ ტენდერების მოგების შემთხვევაში მაქსიმალური ყურადღება მიექცეს სამუშაოების ხარისხიანად და ეფექტურად შესრულებას. ასევე, მაცნე უნდა დაგაუკონტროლდეს ვადები და ყველა სამშენებლო კომპანიამ ობიექტები უნდა დაასრულოს მოცემულ პერიოდში, რათა მოსახლეობას დროულად შეუძლებული სამუშაოების გამო დისკომფორტი არ შეექმნას.

— სასმელი წყლისა და წყლის რესურსების პრობლემაც ჯერ ისევ არ ამოწურულა და განსაკუთრებით მა-

ლაღმითან სოფლებში. არანაკლები სირთულეები ამ მხრივ თავად ქუთაისსაც ჰქონდა. ამ საკითხის მოგვარებაზე როგორ ზრუნავს შესაბამისი სტრუქტურები?

— წყლის პრობლემა რეგიონში მეტნაკლებად არსებობს. აღარ მინდა დეტალურად შევეხო ამ კუთხით ქუთაისში არსებულ მდგომარეობას. ყველამ კარგად იცით, რა ხარვეზებიც იყო. მოსახლეობისთვის მთავარია, როდის მიიღებს წყალს გრაფიკის გარეშე. ჩემი ინფორმაციით სრული წყალმომარაგება ქალაქს 2019 წლის ზაფხულში ექნება. გარდა ამისა, ამ კუთხით სამუშაოები მიმდინარეობს ჭიათურაშიც. პროექტის განხორციელებისთვის აზიის განვითარების ბანკიდან 36,6 მილიონი ლარია გამოყოფილი და სამუშაოების დასრულების შემდეგ მუნიციპალიტეტის სრული წყალმომარაგება მოხდება. ასევე, წლის განმავლობაში ამ მიმართულებით სხვადასხვა პროექტის განხორციელება იგეგმება და უფრო მეტი სამუშაოები ჩატარდება ვიდრე წინა წლებში ხორციელდებოდა. რეგიონში გვაქვს ისეთი სოფლები, სადაც წყალმომარაგება მოსახლეობისთვის პრობლემატურად აღმოჩნდა. თუმცა გარკვეულ ნაწილში არის რქვერე არხები, რომლის რეაბილიტაციის შედეგადც შევძლებთ მოსახლეობას მივაწოდოთ წყალი. ამ საკითხზე აქტიურად ვმუშაობთ და მაქსიმუმს ვაეკეთებთ, რომ 2019 წელს სამუშაოები თითოეულ ასეთ ტიპის სოფელში ვანერციელოთ.

— გზასა და წყალთან ერთად გაზიფიცირების საკითხების მოგვარების გარეშე წარმოდგენილია თანამედროვე სოფელი და არა მხოლოდ სოფელი. ამ მიმართულებით რა გამოწვევების წინაშე დგას რეგიონი, რამდენად სწრაფად და ხარისხიანად მიმდინარეობს იმერეთის სრული გაზიფიცირება?

— გაზიფიცირებას რაც შეეხება, არსებული ინფორმაციით 2019 წელს დაგეგმილია 25-მდე სოფელში გაზიფიცირებისთვის საჭირო სამუშაოების დაწყება. ასევე, არის სოფლები, სადაც წყლის პროექტირება მოხდება და 2020 წელს დაიწყება სამუშაოები. იმერეთის სოფლების უმრავლესი ნაწილი გაზიფიცირებულია, თუმცა, ჩვენი მიზანია, რეგიონის ყველა სოფელს ჰქონდეს ბუნებრივი აირი და მუშაობას ამ კუთხითაც აქტიურად გაავრცელებთ.

— ქუთაისის ისტორიული უბნების რეაბილიტაცია ცალკე საუბრის თემაა. ამ კუთხით რა საიხლებია მიძველებით მდიდარ საქართველოს ძირძველ ქალაქში?

— თქვენ იცით, რომ დაანონსებულია ქუთაისში მასშტაბური პროექტი, რო-

მელიც ითვალისწინებს რიონისპირა სახლების სრულ რეაბილიტაციას. “წითელი ხიდიდან” “ჯაჭვის ხიდიამდე” არსებული ნაგებობები მე-19 საუკუნეში არის აშენებული და დღეს ის რეაბილიტაციას ნამდვილად საჭიროებს. პროექტი ისტორიული უბნისა და დავით კაკაბაძის სახელობის სახვითი ხელოვნების გალერეის რეაბილიტაციას მოიცავს. აღნიშნული ტერიტორიის განვითარება ქუთაისისთვის არის უმნიშვნელოვანესი. პირველ რიგში, ის ადამიანები დაუბრუნდება საკუთარ სახლებს, ვინც ამჟამად ნაქირავებში მხოლოდ იმის გამო გადავიდნენ, რომ მათი საკუთრება სახლები ინგრეოდა და საცხოვრებლად ყოველდღიურად უფრო სამუშაო ხდებოდა. ამ ზოლის განვითარება სარგებელს მოუტანს ქალაქსაც.

პროექტის დასრულების შემდეგ აღნიშნული ადგილი როგორც ტურისტებისთვის, ასევე, ადგილობრივებისთვისაც მიმზიდველი და საინტერესო იქნება. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ პროექტის ფარგლებში იგეგმება დავით კაკაბაძის სახელობის სახვითი ხელოვნების გალერეის რეკონსტრუქცია-რეაბილიტაცია. თუ დღემდე გალერეაში ექსპონატები რიგი მიზეზების გამო არ იყო გამოფენილი და სათანადოდ დაცული, ეს პრობლემა მალე აღარ იარსებებს.

— მყარი ნარჩენების მართვის ქართულ და ფრანგულ-სლოვაკურ კომპანიებს შორის დადებული ხელშეკრულების იმერეთში თანამედროვე ნაგავსაფრეის მშენებლობა იგეგმება. როგორია მიდგომა საკითხის მიმართ და რამდენად სწრაფად დაიწყება ნაგავსაფრეის მშენებლობა?

— საქართველოს მყარი ნარჩენების მართვის კომპანია და ფრანგულ-სლოვაკურ კონსორციუმ “სადე-რიკო” (Sade Riko) შორის ხელი მოეწერა ხელშეკრულებას ევროსტანდარტების შესაბამისი პირველი რეგიონული ნაგავსაფრეის მშენებლობის დაწყების შესახებ. ამ სფეროში ევროპული მიდგომა, პირველ რიგში, გულისხმობს ისეთი ნაგავსაფრეის მოწყობას, რომელიც იქნება ძალიან მაღალი გარემოსდაცვითი და ჯანდაცვის სტანდარტების. ის დისკომფორტი, რასაც მოსახლეობა განიცდის ნაგავსაფრელების სიახლოვეს, არ იარსებებს. ეს არის ინფრასტრუქტურული მიმართულებით ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯი. რეგიონული ნაგავსაფრეის მშენებლობა ქუთაისთან ახლოს მიმდინარე წელს დაიწყება და დაახლოებით, ერთ წელიწადში დასრულდება. მშენებლობაზე, სპეციალისტებთან ერთად, ადგილობრივი მოსახლეობაც დასაქმდება. ობიექტი იმერეთის, რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის 700 000-მდე მოქალაქეს მოემსახურება. პროექტი ასევე ითვალისწინებს ქუთაისში არსებული ე.წ. ნიკას ნაგავსაფრეის დახურვას, მუნიციპალიტეტებისთვის ნარჩენების მოგროვების, ქუჩების დასუფთავების სისტემის გაუმჯობესებას და ნარჩენების გადამტვირთი სადგურების მოწყობას. პროექტი ხორციელდება ქართულ-გერმანული მხარეების ფინანსური თანამშრომლობით. ადგილობრივ კონტრიბუციასთან ერთად, პროექტის დონორები არიან: გერმანიის რეკონსტრუქციის საკრედიტო ბანკი (KfW) და ევროკავშირის სამეზობლო ინვესტირების ფონდის EU-NIF გრანტი. პროექტის საერთო ინვესტიცია 26 მილიონი ევროა.

— სკოლების ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესება კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი საკითხია განათლების ხარისხის გაუმჯობესებისათვის. რა სიტ-

უაციაა იმერეთში სასწავლო დაწესებულებების რეაბილიტაციის კუთხით? რამდენად გამართულია სასკოლო ინფრასტრუქტურა და როგორ შეიცვლება იგი იმ მიზნობრივი პროექტების განხორციელების შემდეგ, სკოლებში ინფრასტრუქტურული პრობლემები რომ უნდა აღმოფხვრას?

— მოგეხსენებათ, რომ ჩვენი ერთ-ერთი პრიორიტეტი არის განათლება, ამ სფეროში რეფორმების დახერხვა და ინფრასტრუქტურის მოწოდება. იმერეთში სასკოლო ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესების მიზნით, ათასწლეულის გამოწვევის ფონდის ეგიდით, 17 საჯარო სკოლის სრული რეაბილიტაცია ხორციელდება, მათგან ორი სკოლა ზესტაფონში და ორი სკოლა ქუთაისში უკვე გაეხსენით. რეგიონის მასშტაბით სამუშაოებისთვის 10 მილიონ დოლარზე მეტია გამოყოფილი და საერთო ჯამში 50, 500 კვადრატული მეტრის რეაბილიტაცია განხორციელდება. სამუშაოების დასრულების შემდეგ კი სასწავლო პირობები 10 000 მოსწავლისთვის გაუმჯობესდება. პროექტის ფარგლებში წესრიგდება ფასადები, თავიდან იღვება კედლები, იგება ახალი იატაკი, იცვლება კარ-ფანჯარები, მონტაჟდება გათბობის ახალი სისტემა, ეწყობა ლაბორატორიები, სააქტო და სპორტდარბაზები, ასევე იცვლება სანტექნიკა.

გარდა მიღებული პროგრამისა 2019 წელს, საქართველოს მთავრობის დაფინანსებით იმერეთში 6 სკოლის მშენებლობა დაიწყება. სკოლები იმ სოფლებსა და მუნიციპალიტეტებში შენდება, სადაც ამ მიმართულებით ყველაზე მძიმე მდგომარეობა გვაქვს. მაგალითად, ზესტაფონის სოფელ არაკვიში 120 მოსწავლე კერძო სახლში სწავლობს, იმის გამო, რომ სკოლის ძველი შენობა ექსპერტის დასკვნით არის საფრთხის შემცველი. მუნიციპალური განვითარების ფონდმა 6-ე სკოლის პროექტირება-მშენებლობაზე ტენდერი უკვე გამოაცხადა. წელს, ასევე, იგეგმება რამდენიმე სკოლის რეაბილიტაცია. ეს არის წინგადადგმული ნაბიჯი და მჯერა, რომ სკოლების რეაბილიტაციისა და მშენებლობის საკითხი შეუქცევად იქნება.

აქვე დავამატებ, რომ 2019 წელს, როგორც საჯარო სკოლების, ასევე, სკოლამდელი დაწესებულებების რეაბილიტაციაც არის დაგეგმილი, რათა თითოეულ ბავშვს შეუქმნათ პირობა კომფორტულ გარემოში აღზრდის.

— როგორც ცნობილია, მოკლე ხანში იმერეთში ახალი საწარმო და ერთ-ერთი საერთაშორისო ბრენდის სასტუმრო გაიხსნება. ბუნებრივია, ეს დასაქმების კიდევ ერთი შესაძლებლობა იქნება რეგიონში.

— ინვესტიციის კუთხით, რაც უკვე დადასტურებით ვიცით, 2019 წელს სამშენებლო კომპანია “m” უძრავი ქონება” ქუთაისში ახალ საერთაშორისო ბრენდის სასტუმროს ააშენებს. ახალი სასტუმრო, რომელიც ქალაქის ცენტრში, თეთრი ხიდის მიმდებარე ტერიტორიაზე უნდა აშენდეს, მოიცავს 125 ნომერს განსაკუთრებული ინტერიერით და ხუდებით. პროექტის სრული საინვესტიციო ღირებულება 30 მილიონი ლარია. სასტუმროს მშენებლობისა და შემდგომ მისი ოპერირებისათვის 250-მდე ადგილობრივი დასაქმდება. პროექტი 2020 წლის მე-4 კვარტალში უნდა დასრულდეს.

ასევე, 2019 წელს, ტყეებში თანამედროვე ტექნოლოგიებით აღჭურვილი ქურთუკების ქარხნის მშენებლობა იგეგმება, რომლის საინვესტიციო ღირებულება პირველ ეტაპზე 5 მილიონი აშშ დოლარია. პროექტს “საპარტნიორო ფონდი” ჩინელ ინვესტორებთან ერთად განახორციელებს. დამზადებული პროდუქცია, ადგილობრივთან ერთად, საერთაშორისო ბაზარზე ექსპორტისთვის იქნება გათვლილი და გადამზადების შემდეგ საწარმოში 300-ზე მეტი ადგილობრივი დასაქმდება.

რაც შეეხება წყალტუბოს, მას აქვს დიდი ტურისტული პოტენციალი და ამ მიმართულებით მუშაობა აქტიურად მიმდინარეობს, რათა კომპლექსურად მოხდეს აღნიშნული კურორტის განვითარება. ინვესტირება დაინტერესებულნი არიან კურორტით და მოლაპარაკებები სხვადასხვა დონეზე აქტიურად მიმდინარეობს.

– დევნილების თემა საქართველოსთვის ძალიან სენსიტიურია. იმერეთსა და არა მხოლოდ იმერეთში, დევნილთათვის საცხოვრებელი ფართის დაკონსტრუქციის პროექტებში ინტენსიურად მიმდინარეობს. რამე განსაკუთრებული სახსრები ხომ არ არის ამ თვალსაზრისით?

– თქვენთვის კარგად არის ცნობილი, რომ დეკემბრის ბოლოს ქუთაისში, აღმაშენებლის ქუჩაზე 52 დევნილი ოჯახს გადაეცა ბინა. პირველ ეტაპზე ის ოჯახები დაკმაყოფილდნენ, რომლებიც, სამხარაულის ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს დასკვნის თანახმად, ნგრევად შენობებში ცხოვრობდნენ. პროცესი გრძელდება და განსახლების მიზნით, ქუთაისში კიდევ 245 ბინა შესყიდულია. ჯამში, 2019 წელს, გრძელვადიანი განსახლების კრიტერიუმების შესაბამისად 725 ბინა განაწილდება.

წყალტუბოში უკვე დასრულდა ტენდერი და 420 დევნილი ოჯახისთვის 6 კორპუსის მშენებლობა დაიწყება. ამ ეტაპზე კი 140-ბინიანი 2 კორპუსის მშენებლობა მიმდინარეობს და ამ კორპუსებში 2019 წელს მოხდება დევნილების ბინებით უზრუნველყოფა. მშენებლობების დასრულების შემდეგ კი წყალტუბოში ობიექტი დაიხურება.

ის დასრულების შემდეგ კი წყალტუბოში ყველა ნგრევადი ობიექტი დაიხურება.

2013 წლიდან დღემდე, იმერეთის რეგიონში ახალაშენებულ და რეაბილიტირებულ კორპუსებში საცხოვრებელი ფართი, ჯამში, 1300-მდე დევნილი ოჯახს გადაეცა.

– იმერეთის 12-ვე მუნიციპალიტეტში იმ მოსახლეობისთვის, ვინც ამახსნა საჭიროებს, სოციალური პროგრამები ხორციელდება. ხომ არ არის რამენაირი სახსრები ამ მიმართულებით?

– რეგიონის მასშტაბით 12-ვე მუნიციპალიტეტი სხვადასხვა სოციალურ პროგრამას ახორციელებს. მათ შეჭირვებული ოჯახებისათვის აქვთ უფასო სასაღილო, მრავალშვილიანი ოჯახებისა და შშმ პირებისთვის დახმარების პროგრამა, უფასო მგზავრობა, კომუნალური გადასახადების გადახდა თანადაფინანსებით, მედიკამენტებით უზრუნველყოფა და კიდევ არაერთი პროგრამა, რომელიც სოციალურად დაუცველებზეა გათვლილი. ამ მიმართულებით წელს იმერეთის 12-ვე მუნიციპალიტეტში 15 487 389 ლარია გამოყოფილი.

– ჯანდაცვისა და სასწრაფო დახმარების ცენტრების მშენებლობა-რეაბილიტაცია ფრიალ საჭიროებოთ თემაა. მეტ-ნაკლებად გამართულ ინფრასტრუქტურას ჯანდაცვის სფეროში რამდენადმე ხელის შევლება სჭირდება. რა ღონისძიებები იგეგმება ამისათვის?

– იმერეთში, თერჯოლის გარდა სასწრაფო დახმარების ცენტრები ბოლო 3 წლის მანძილზე ყველგან აშენდა ან

რეაბილიტაცია ჩაუტარდა. სამედიცინო პერსონალს გაცილებით კომფორტულ გარემოში უწყევს მუშაობა, ვიდრე ეს იყო გასულ წლებში. წელს კი აუცილებლად უნდა გადავჭრათ პრობლემა და ამ მიზნით თერჯოლაში დაგეგმილია სასწრაფო დახმარების ცენტრის მშენებლობა. პროექტის განხორციელების შედეგად სამედიცინო პერსონალი თანამედროვე სტანდარტების შესაბამის გარემოში იმუშავებს.

– საზოგადოებრივი ცენტრების მშენებლობა ქვეყნის მასშტაბით, სასიამოვნო გამოწვევაა. იმერეთში არაერთი საზოგადოებრივი ცენტრი გაიხსნა და კიდევ რამდენიმე ახლის გახსნის მოლოდინიც არის...

– ბოლო პერიოდში, ოუსტიციის სამინისტროს ეგიდით, საზოგადოებრივი ცენტრების აშენება საქართველოს მასშტაბით აქტიურად მიმდინარეობს. მათ შორის გასულ წელს იმერეთის სხვადასხვა მუნიციპალიტეტსა თუ სოფელში გაიხსნა. 2018 წლის დასასრულს კი საჩხერესა და სოფელ სახანოში გაგხსნენ. რამდენიმე დღის წინ გაგხსენით ტყიბულის მუნიციპალიტეტის სოფელ საწირეში. წელს კი 4 საზოგადოებრივი ცენტრის მშენებლობა დაგეგმილია. ზოგადად, აღნიშნული დაწესებულებები მოსახლეობას აძლევს საშუალებას ისარგებლოს 200-ზე მეტი საჯარო და კერძო სერვისით, უფასო ინტერნეტით უზრუნველყოფილი კომპიუტერებით და ვიდეოკონფერენციის აპარატურით. ასევე, ადგილობრივები ისარგებლებენ როგორც მატერიალური სახით არსებული წიგნებით, ისე ელექტრონული ბიბლიოთეკითაც. რაც შეეხება საზოგადოებრივი ცენტრის თანამედროვე ტექნიკით აღჭურვილ საკონფერენციო დარბაზს, აღნიშნული ინფრასტრუქტურით სარგებლობა ადგილობრივ მოსახლეობასთან ერთად ცენტრალური და ადგილობრივი ხელისუფლების, სამოქალაქო სექტორის წარმომადგენლებსაც შეეძლება.

– საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდმა ქუთაისის აუზის პროექტირებაზე ტენდერი გამოაცხადა. პროექტით გათვალისწინებულია ქუთაისში საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი საცურაო აუზის მშენებლობა. აუზის სიგრძე 50 მეტრი, ხოლო სიგანე 25 მეტრი იქნება. პროექტი უნდა ითვალისწინებდეს გასახლეობის და საშხაპების მოწყობას აუზის მომხმარებლის, მსაჯებისა და მწვრთნელებისთვის.

ასევე, უნდა მოეწყოს სპორტსმენთა ფიზიკური მდგომარეობის აღდგენისა და ტრავმების სარეაბილიტაციო დანიშნულების სივრცეები.

გარდა ამ მასშტაბური პროექტისა მუნიციპალიტეტებში იგეგმება მინი მოედნების მოწყობა და რეაბილიტაცია.

– ტურიზმის განვითარებისთვის იმერეთში განსაკუთრებით მდიდარი გარემოა. რა კეთდება იმისთვის, რომ რეგიონის საკუთარი ღირსშესანიშნაობებით კიდევ უფრო საინტერესო და მიმზიდველი გახდეს ტურისტული ბიზნესისა და ზოგადად, ტურისტებისათვის?

სამართით შენიშვნა იმის გამო გამოითქვა, რომ აქცენტი ერთჯერადი საჭიროების საკითხებზე ჰქონდათ აღებული. მიუხედავად ამისა, რამე სერიოზული სირთულე ნამდვილად არ ყოფილა გადაწყვეტილებებში.” – განაცხადა ვალერიან ფიცხვერიამ. გარდა ამისა, მან განსაკუთრებული გულისხმობა გამოთქვა სოფლებში არსებული სტადიონების გამო: “გაკეთებთ სტადიონს, დახარჯავთ ფულს და მერე ბალახს მიაქვს იქაურობა, ფეხბურთის არაფერია თამაშობს იმ სტადიონზე. მე იმდენად მიყვარს სპორტის ეს სახეობა, ახლაც ვთამაშობ ფეხბურთს. ჩემს ბავშვობასა და ახალგაზრდობაში ჩვენ თვითონ ვუკლიდით სტადიონებს და ვინმეს მინიშნება არ გვჭირდებოდა, რომ იგი სათამაშოდ ვარგისი უნდა ყოფილიყო. ახლა ეს ენთუზიაზმი არ არის ახალგაზრდებში, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, გულსაწყვეტია!”

– საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდმა ქუთაისის აუზის პროექტირებაზე ტენდერი გამოაცხადა. პროექტით გათვალისწინებულია ქუთაისში საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი საცურაო აუზის მშენებლობა. აუზის სიგრძე 50 მეტრი, ხოლო სიგანე 25 მეტრი იქნება. პროექტი უნდა ითვალისწინებდეს გასახლეობის და საშხაპების მოწყობას აუზის მომხმარებლის, მსაჯებისა და მწვრთნელებისთვის.

– საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდმა ქუთაისის აუზის პროექტირებაზე ტენდერი გამოაცხადა. პროექტით გათვალისწინებულია ქუთაისში საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი საცურაო აუზის მშენებლობა. აუზის სიგრძე 50 მეტრი, ხოლო სიგანე 25 მეტრი იქნება. პროექტი უნდა ითვალისწინებდეს გასახლეობის და საშხაპების მოწყობას აუზის მომხმარებლის, მსაჯებისა და მწვრთნელებისთვის.

ასევე, უნდა მოეწყოს სპორტსმენთა ფიზიკური მდგომარეობის აღდგენისა და ტრავმების სარეაბილიტაციო დანიშნულების სივრცეები.

გარდა ამ მასშტაბური პროექტისა მუნიციპალიტეტებში იგეგმება მინი მოედნების მოწყობა და რეაბილიტაცია.

– ტურიზმის განვითარებისთვის იმერეთში განსაკუთრებით მდიდარი გარემოა. რა კეთდება იმისთვის, რომ რეგიონის საკუთარი ღირსშესანიშნაობებით კიდევ უფრო საინტერესო და მიმზიდველი გახდეს ტურისტული ბიზნესისა და ზოგადად, ტურისტებისათვის?

– თქვენთვის ცნობილია, რომ ქუთაისის საერთაშორისო აეროპორტს 1-ლი ავგისტოდან 6 ახალი, ევროპული მიმართულება დაემატება. ამ შეთანხმების შედეგად საქართველოს ეკონომიკაში დამატებით 100 მილიონი დოლარის ინვესტიცია განხორციელდება. შეიქმნება რამდენიმე ათეული სამუშაო ადგილი. ქუთაისის აეროპორტში ფრენის განრიგს დაემატება ახალი ქალაქები: ბრიუსელი, კოპენჰაგენი, ბაზელი, ქენდოკენი, ტალინი, ბარი.

2018 წელს ვიზუალიზაცია ქუთაისის საერთაშორისო აეროპორტის მგზავრობის 95% გადაიყვანა (587, 643 მგზავრი) და საქართველოს ავიაციის ისტორიაში პირველად, ვიზუალიზაცია ბაზრის ლიდერი გახდა. ეს ყველაფერი კი ხელს უწყობს რეგიონში ტურიზმის განვითარებას. თქვენ იცით, რომ მიმდინარეობს მუშაობა და ქუთაისის ტურიზმის ცენტრში მისული ტურისტის ინფორმაციას არა მარტო ამ ქალაქის, არამედ იმერეთში ღირსშესანიშნაობების შესახებაც მიიღებს. ტურიზმის იმერეთის მართვის ორგანიზაცია ყველა მათგანს დეტალურ ინფორმაციას მიაწოდებს, სადა რა კულტურული ძეგლებისა და ტურისტული ობიექტების ნახვა არის შესაძლებელი. 2019 წელს რამდენიმე ობიექტი გაიხსნება, ვანში დასრულდება აქროლოგიური მუზეუმის მშენებლობა, გაიხსნება საწარმოების მდიდარი წყალტუბოში, თერჯოლაში ახლანაირი გაიხსნა ნავენახევის მღვიმე. ყველა მნიშვნელოვანი ობიექტი შევა საინფორმაციო ბროშურაში, შეიქმნება ტურისტული მარშრუტები და ტურიზტებს საშუალება ექნებათ, თავად აარჩიონ, რა დაათვალიერონ.

სხადიციული თათბიხი ახადიციული ფოხმასკით

თემა გაგზავნილი

ორშაბათის ტრადიციული თათბირის არატრადიციული ფორმატი არა მხოლოდ მერიის მეოთხე სართულზე მიმდინარე სამუშაოებით გახლდათ განპირობებული. საკრებულოს სხდომათა დარბაზში გამართულ შეხვედრას, ამჯერად მერიის წარმომადგენლებისა და სოფლებში მერის რწმუნებულების გარდა საკრებულოს თავმჯდომარე და დეპუტატები ესწრებოდნენ ცალკეული თემებიდან. განხილვის ერთადერთი თემა სოფლის მხარდაჭერის პროგრამით დასაფინანსებელი სამუშაოების პრიორიტეტების დადგენა იყო. ძირეულად გადახედეს ყველა იმ პროექტს თუ დაგეგმილ სამუშაოს, რისთვისაც თემმა გამოყოფილი თანხების დახარჯვა გადაწყდა. იყო შემთხვევები, მერმა და საქმეში ჩახედულმა სხვა წარმომადგენლებმა ადგილობრივი მერიიდან, ეჭვქვეშ რომ დააყენეს ან დაგეგმილი სამუშაოს საჭიროება, ან განსაზღვრულ თანხაში მისი “ჩატევის” საკითხი. ამ მხრივ ყველაზე უშეცდომო და სწორად განსაზღვრული კულამის თემში დაგეგმილი პრიორიტეტები აღმოჩნდა, რასაც შეხვედრაზე განსაკუთრებით გაუსვა ხაზი ვალერიან ფიცხვერიამ.

ხაზგასმით აღინიშნა, რომ სოფლის მხარდაჭერის პროგრამებით გამოყოფილ თანხებში არ უნდა მოიაზრებოდეს სამედიცინო ამბულატორიების რეაბილიტაცია, რადგან ჯანდაცვის სამინისტრო გარკვეულწილად აფინანსებს მათ მშენებლობა-რეაბილიტაციას. ეს კი ნიშნავს, რომ სამედიცინო ამბულატორიები სხვა მიზნობრივი პროგრამით შეიძლება დაფინანსდეს. ამავე პროგრამით, თუ

ემთ შესაბამის სტრუქტურას, გომის თემში ამბულატორიის მშენებლობის საკითხს. ვიდეოდენობით, იგი დადებითად გადაწყდა.”

სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის პირველი ეტაპის, ანუ სოფლის ყრილობების ჩატარების შემდეგ, რომელიც 14-ვე ადმინისტრაციული ერთეულის 50 სოფელში გაიმართა, თებერვლის ბოლო თათბირზე კიდევ ერთხელ გადახედა პრიორიტეტებს. აღინიშნა, რომ უნდა გასწორდეს მასში ყოველგვარი ხარვეზი და ამის შემდეგ უნდა გადაეცეს საკრებულოს დასამტკიცებლად. აპრილის პირველივე რიცხვებისთვის დასრულებული სახით დღეუმიწეტი შესაბამის სამინისტროს წარუდგინება, რათა განაფხულიდან სამუშაოები უკვე დაიწყოს.

“მოსახლეობის მიერ სოფლის ყრილობებზე გამოთქმული ყველა მოსახრება გათვალისწინებულია. მერის ზოგიერთი წარმომადგენლის მი-

სა სოფლის პროგრამებისა, გახლავთ ის, რომ მოსახლეობა, თითქმის მისი 20%-ზე მეტი, თავადაა ჩართული და იღებს გადაწყვეტილებას როგორ დაიხარჯოს მათი თემისთვის განსაზღვრული თანხა. მილიანად სამტრედიის მუნიციპალიტეტისთვის სოფლის მხარდაჭერის პროგრამით 660 ათასი ლარია გამოყოფილი. მოგეხსენებათ, ცალკეულ თემზე მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით ნაწილდება იგი.” – აღნიშნა საუბარში მერის წარმომადგენლების კოორდინაციის სამსახურის უფროსმა, ლამა ორმოცაძემ.

საკრებულოს თავმჯდომარემ, რომელიც სხდომას ესწრებოდა, ხაზი გაუსვა, რომ საკრებულომდე გონივრულად განსაზღვრული პრიორიტეტები უნდა მივიღეს დასამტკიცებლად, რომ შემდეგ რამენაირ წინააღმდეგობასა და უზუსტობას არ წააწყდნენ.

აკაკი შენგელია გურიის სახელმწიფო რწმუნებულის პირველ მოადგილედ სამტრედიელი აკაკი შენგელია დაინიშნა

გურიის სახელმწიფო რწმუნებულის, ზურაბ ნასარაიას პირველ მოადგილედ სამტრედიელი აკაკი შენგელია დაინიშნა. აკაკი შენგელია წლების განმავლობაში ძალოვან სტრუქტურაში სხვადასხვა თანამდებობაზე მუშაობდა. ბოლოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის ანტიკორუფციული სააგენტოს აჭარა-გურიის მთავარი სამმართველოს უფროსი იყო. აკაკი შენგელია დაიბადა ქუთაისში 1977 წლის 30 აპრილს, ექიმის რუსუდან გუქუაძისა და ინჟინერ-მექანიკოსის, ალექსანდრე შენგელიას, ოჯახში. დაამთავრა სამტრედიის მესამე საშუალო სკოლა, ივანე ჯავახიშვილის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკულტეტი. ჰყავს მეუღლე, ანა ხუჭუა, ექიმი სტომატოლოგი და სამი ვაჟი.

6067 ნანატარაძე

მრავალბინიანი კორპუსის მოსახლეობა ნყარზე გამრიცხველიანებას ავრთხვებებს

6064 ნანატარაძე

ხმაური იყო 22 თებერვალს სა-მტრედილაში. რესპუბლიკის ქუჩის 10 ნომერში მდებარე მრავალ-ბინიანი კორპუსის მოსახლე-ობამ წყალზე გამრიცხველ-იანება გააპროტესტა. “შემ-ოვიდა წყლის კომპანია და მოგვთხოვა, დაგვედგა წყლ-ის მრიცხველები. ჩვენ წინ-ააღმდეგები ვართ, რადგან არ მოიტანეს ხელშეკრულება. პირობები არ გავაგაცვენეს, ისე დაიწვეს საქმე. მთელი კო-რპუსი გარეთ გამოვედით”. – გვითხრა ერთ-ერთმა ქა-ლბატონმა.

იპალიტეტის მერიას მიმართა. “და-მირეკა კორპუსში მცხოვრებმა ერთ-ერთმა ქალბატონმა და ამისხნა პრ-ობლემის არსი. მოვედი, გავეცანი სიტუაციას. მოსახლეობა ითხოვს,

გაუმართლებელია ისეთი კორპუსე-ბის გამრიცხველიანება, სადაც მო-უწესრიგებელია ინფრასტრუქტურა. მოსახლეობის თქმით, გაერთიანებ-ული წყალმომარაგების კომპანიის წარმომადგენლებმა სამუშა-ოები ჯერ უხარისხოდ და-იწყეს და არც მოსახლეობა ჩაუყენებიათ წინასწარ საქ-მის კურსში.

მოსახლეობა წინააღმდ-ეგი არ არის, საბოლოოდ გამრიცხველიანება მოხდეს, მაგრამ, ვიდრე ქსელის სრ-ული რეაბილიტაცია არ მო-ხდება, მათ კორპუსში კომ-პანიას სამუშაოების გაგრძ-ელების საშუალებას არ მი-სცემენ.

უყარათო მოხმარება, დანაკარ-გები ქსელში რომ აღმოიფხვრას, გა-ერთიანებული წყალმომარაგების კო-მპანიის წარმომადგენლებს მიანი-ათ, გამრიცხველიანება უნდა მოხდ-ეს, რასაც მათ სემეკის 2018 წლის დადგენილება ავალდებულებთ.

ე. წ. სპორტული ბინე-ის მოსახლეობამ გაერთიანებული წყ-ალმომარაგების კომპანიის წარმო-ადგენლებს საშუალება არ მისცა, დაწვებული სამუშაოები გავერძე-ლებინა და გამრიცხველიანება ბოლ-ომდე მიეყვანათ.

საშველად მოსახლეობამ მუნიც-ადგილობრივების განცხადებით,

ისტორიას არ უყვარს შელაგაზება

1944 წელს ფაშისტებმა წამებით მოკლეს ზოია რუხაძე. მომდევნო წლებში გოგონას გმირობაზე თაობები იზრდებოდნენ. მერე ომის ვეტერანებს ლამის დალატად ჩაუთვალეს – რატომ, ვის სასარ-გებლოდ იბრძოდითო, მერე მსოფლიო ომის გმირების ძეგლები და ბიუსტებიც დაანგრირეს “აქტივისტებმა”.
ღმერთის წყალობით ვეკლაფერი დალაგდა და გმირები გმირებად დარჩნენ. ხელისუფლება დღეს ვეკლაფერს აკეთებს ვეტერანების სოციალურ-საფოფაც-ხოვრებო პირობების გასაუმჯობესებლად, არც დაღუპულ გმირთა სახელებსა და პატრიოტიზმს ივიწყებენ.
ფოტოზე, რომელიც ჩვენი გაზეთის ფოტოკორესპონდენტის, ბატონ რომან ბეჟაიას მიერ გასული საუკუნის 80-იან წლებშია გადაღებული, აღბეჭდილია ახალგაზრდების (პიონერების) შეხვედრა ომისა და შრომის ვეტერანებთან, ზოია რუხაძის ძეგლთან, რომელიც ქალაქ სამტრედილაში შემოსასვლელი ხიდის მიმდ-ებარედ ერთ-ერთ სკვერში იდგა. მიკროფონთან სამტრედიის რაიონის ახალგაზრ-დების ერთ-ერთი ლიდერი იზო ნადირაძე.
დღეს ეს ძეგლი აქ აღარაა, თუმცა, მესხიერებას შემორჩა ზოია რუხაძის გმირობის აღსანიშნავად ჩატარებული ღონისძიებები.
არ უყვარს ისტორიას შელაგაზება.

ლევან ბაბუჩავა

აქმენდი-თქო ჟიფიქი და...

ლევან ბაბუჩავა

სწორედ მაშინ დაიქეცი. – ეს სიტყვები გულბრწყვილოდ ერთმა ნაცნობმა მაშინ წარმოთქვა, როცა შევატყობინე, რომ სამტრედილაში თბილის მწარმოებელთა ასოციაციის წარმომადგენლები იმყოფებოდნენ და თბილის გადარჩენის საკითხებზე გამართეს სჯა-ბაასი. დიან, 25 თებერვალს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სამტრედიის საინფორმაციო-საკონსულტაციო სამსახურის უფროსი, ბატონი მამუკა კვანტალიანი დავეკავებოდა და გვამცნო, რომ მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომათა დარბაზში თბილის მწარმოებ-ელთა ასოციაციის წარმომადგენლები გვესტუმრობენო.

შეხვედრა შედგა, მას დაინტერესებული პირები და ცალკეული ფერმერები ესწრებოდნენ. ითქვა იმ პრობლემების შესახებ, რაც ბოლო წლებში ესოფენ პოპულარული თბილის კულტურის ირგვ-ლივ შეიქმნა, საუბარია თბილის დაავადებაზე. სტუმრებმა ვრცლ-ად ისაუბრეს ასოციაციის მიზნებსა და ამოცანებზე, ასევე თბილის გადარჩენის პროგრამაში მოსახლეობის ჩართულობის აუცილებლ-ობაზე და ხაზი გაუსვეს ქართული თბილის უიშვიათეს თვისებებს. დარბაზისა და სტუმრების ყურადღება მიიპყრო საკრებულოს წევ-რის, რაიონის ყოფილი გამგებლისა და ყოფილი პარლამენტარის, ბატონ ავთანდილ სტურუას, ღრმამზინარსიანმა ინფორმაციულმა გამოსვლამ, რომელმაც ისაუბრა იმის შესახებ, თუ რა რაოდენობის ზარალი განიცადა მოსახლეობამ თბილის დაავადებების გამო და პოზიტიურად შეაფასა ამ მხრივ კერძო თუ სახელმწიფო უწყებების ძალისხმევის გააქტიურების პროცესი.

ძველისძეველი სიბრძნე დალაღებს: “შგლის შიშით ცხვარი არავის გაუსწვეტაო”. ასე რომ, თუ დღეს თბილი დაავადებულია, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ხელი ავიღოთ ამ კულტურაზე. პირიქით, ერთიანი ძალით უნდა შევძლოთ თბილის პლანტაციების კვლავ აღორძინება, რაც ჩვენი ოჯახების კეთილდღეობის საწინდ-არი იქნება.

“ხელისუფლების ჩლვევა-გაღაგვანება იწყება იმ ზინისთვის ჩლვევით, რომელიც ეს ხელისუფლება აღმოცენდა”

თქმა გაგვინახავს

შარლ მონტესკიეს ეს სიტყვები, ერთგვარად იქცა კიდევ ამ ინტერვიუს ჩაწერის ერთ-ერთი პირობად.

ქართული მენტალიტეტი, ბუნებრივია, ბევრს და მათ შორის ქართული პოლიტიკის ხასიათსაც განსაზღვრავს. თუ ყველა არა, ყოველი მეორე ქართველი რომ პოლიტიკოსად იბადება, ღიმილნარევი სიმართლე კი არა, ჭეშმარიტებაა. თუმცა, პოლიტიკოსობა მხოლოდ პოლიტიკური პერიპეტეტიები თვით ქართველებსაც აფიქრებთ და აკვირებთ. მიუხედავად იმისა, ასე ბევრჯერ ყოფილა, ყველა გასაკვირი მოვლენა დროის შესაფერი სიმბოლოსა და ხელდათ შორეული თუ ახლი პოლიტიკური წარსულიდან. ბესელიასა და უმრავლესობის დაშლა-არმოშლის საკითხიც ქართული პოლიტიკის თანამდებრობებს ეხმარება და მისთვის დამახასიათებელი “ენთუზიასში” ჯერ ისევ ვრცელდება. მოცემულ შემთხვევაში რა იქნება

გვირგვინის ბოლოს, მხოლოდ პოლიტიკურად განათლებულმა, ან ყველაზე უკეთესმა, ან ყველაზე მეორეხარისხიანმა ადამიანმა. მათ შორის პოლიტიკოსობაც იგივე მსაზღვრელი სიტყვებით. ერთი, ამ ჩამონათვალში მეოცნებე არა პოლიტიკურ კუთვნილებას, არამედ სიტყვის შინაარსს ნიშნავს მხოლოდ! რა იქნება და სად იქნება ბოლო, მოვლენებს მიღვენილებული საზოგადოება და ბოლოს ნახავს. მთავარია სინათლე დაგვხვდეს გვირგვინის ბოლოს მინც, მაგრამ სინათლეს გვირგვინში მყოფი მხოლოდ გვირგვინი ნატილობს, იქედან გასულს სანატრული სხვაც ბევრი უხდება.

მანამ კი, სანამ ებჭობთ და გვარაულობთ, ქარაგანი მიდის! ხალხი ინტერესითა და მოლოდინით გარინდულ ადევნებს თვალს. რაც მოხდება როგორ და როდის დასრულდება, ინტერესის პეკს პოლიტიკის კულუარებსა და დარბაზებში სულ უფრო ღრმად შესული აღწევს. საკუთარ “ფილოსოფიასაც” აქ დაგასრულებ, მით უმ-

ეტეს, პოლიტიკა დიდი, შუადღისას და საღამოს, ექიმის რეცეპტით გამოწერილი წამალივით “კურნავს” საზოგადოების ნერვებს.

პირდაპირ გეტყვით, რომ ჩვენი დღევანდელი რესპონდენტი ფურნალისტიკიდან პოლიტიკაში გადასვლითი საპირფარეოსი და დახატვითი სამტრედიისა და ბუნებრივია, არა მხოლოდ ჩვენი ქალაქისთვის კარგად ნაცნობი სახე, თითო ჩრდილოელია. ბოლო დღეებში, ალბათ ყველაზე მეტად სამტრედიის თანაუგრძობდნენ მას და აინტერესებდათ მის არგულით განვითარებული მოვლენების სიზუსტე. ფაქტების დრამატისებასა და სკანდალებით გატაცებაში შეშინებულ თუ დადასნაშაულებულ ფურნალისტებს ფურნალისტიკაში ვარაუდობს თითო ჩრდილოელი იგივე პრეტენზიებს უყენებს. ყველა ეჭვისა და არასწორი ვარაუდის გასაფანტად, მასთან სახელდასტო ინტერვიუ სოციალური ქსელის მეშვეობით ჩაწერეთ. იქნებ კითხვები რჩება, მაგრამ იმედია, მათზე პასუხებიც მალე ექნება საზოგადოებას.

საპარლამენტო უმრავლესობაში განვითარებული მოვლენებით ატეხილი ქარიშხალი, სავარაუდოდ, ქართულ პოლიტიკაში მნიშვნელოვანი ცვლილებებით ჩაცხრება. ჯერ ისევ მიმდინარე პროცესების გათვალისწინებით, მის ჩაწინარებას კიდევ დააგვიანდება. თქვენი დამოკიდებულება როგორია ამ პროცესებისადმი და ჯერჯერობით, თუ შეგიძლიათ განსაზღვროთ, რითი დასრულდება ეს ყველაფერი?

ნა გადასვლა-გადაწყობის მიხედვით გახდა. ე. წ. ბესელიას კანონპროექტს თქვენც მიეცით ხმა, როგორც მისმა მხარდამჭერმა. ბუნებრივია, იზიარებთ მის პოზიციას...

თქვენ ცდებით, ეს მხოლოდ ბესელიას კანონპროექტი არ იყო და მე მხოლოდ ხმა არ მიმიცია. “საერთო სასამართლოების შესახებ” ორგანულ კანონში შეთავაზებული ცვლილებების კანონპროექტის ინიცირების ავტორი ცხრა დეპუტატია და მათ შორის, მეც. ჩვენი საკანონმდებლო ინიციატივა 2024 წლის 31 დეკემბრამდე საქალაქო და სააპელაციო სასამართლოებში მოსამართლეობა უვადოდ განწესების შეჩერებას ითვალისწინებდა. სამწუხაროდ, პარლამენტმა არ დაგვივიტა ხმა. მე ამ კანონპროექტის ინიცირებისას ვმოქმედებდი პრინციპით: “საშინა არა მოქმედება, არამედ უმოქმედობა!” საერთოდ, კანონს გამოცდილება ჰქმნის და არა ლოგოა. ლოგოებში შეიძლება ბევრი მაღალი იდეა ჩავლით, მაგრამ ის ცხოვრებაში არ გატარდეს.

მართალი გითხრათ, მაღიან ზოგადი პასუხია! რაც შეეხება, ოთარ

ჩრდილელს, რჩება იგი პარტიამ, თავად ტოვებს მას, თუ, როგორც პარტიის თავმჯდომარესთან შეხვედრის შემდეგ ხმა გამოვიდა, მის გარიცხვანაც იყო საუბარი? შარლ მონტესკიეს სიტყვების “ხელისუფლების რღვევა-გადაგვარება იწყება იმ პრინციპების რღვევით, რომლებზეც ეს ხელისუფლება აღმოცენდა”, დაბოლოება თქვენს ფიზიკურ გვერდზე ერთგვარ წინასწარმეტყველებასავით ფდერდა პარლამენტის იმ მნიშვნელოვანი სხდომის წინ.

მე პარტიის დამფუძნებელი ვარ, უკანა კარიდან და კულუარებიდან ჩემად არავის შემოვუყვანივარ. როცა პარტიას მიმიღე დღეები ჰქონდა, თუ სადმე წინა ხაზი იყო, ყველგან ვიყავი. გასარიცხი არაფერი ჩამიდნია. თავისუფალი აზრის გამოთქმისათვის დასჯა ჩემთვის წარმოუდგენელია. ამ პარტიამ პლურალიზმი დასჯა და არ არის! მასმედიის ზოგიერთმა საშუალებამ, ჩემი შეხვედრა პარტიის თავმჯდომარესთან, ბიძინა ივანიშვილთან, აღიქვა არასწორად და გაავრცელა ცრუ ინფორმაცია, თითქოს გამრიცხეს, ანუ სახალალო შედეგ და მი-

ზენი არ არსებობდა. სინამდვილეში ოთხსაათ-ნახევარი მიმდინარეობდა შეხვედრა და ბევრ საკითხს შევეხეთ. იქედან გამოსულმა აღვნიშნე კიდევ ეს ფაქტი და ვთქვი, რომ სხვა დეპუტატების ჯგუფსაც შეხვედრობდა პარტიის ლიდერი იგივე ფორმატში.

თქვენეული პროგნოზი როგორია პარტიისა და უმრავლესობის ირგვლივ მიმდინარე მოვლენებზე?

სიტუაციის დრამატისება ნამდვილად არაა საჭირო. თუ ჩვენ ერთ გეგმზე ვართ, არ შეიძლება ერთმანეთს მხოლოდ იმიტომ ავუკრძალოთ გეგმანზე გასვლა, რომ სხვებმა კაიუტაში დარჩენა ამჯობინეს.

პოლიტიკოსების მხრიდან მედიისადმი ნეგატიური დამოკიდებულება და მისი მიყვრობაში დადანაშაულება არასალოა. მეტიც, კრიტიკულ სიტუაციებში ეს ერთგვარ “თავის გამართლების” სინდრომდაც იქცა. თავად ყოფილი ფურნალისტი, პარლამენტარის გადმოსახედიდან რა შეფასებას მისცემთ მედიის პოზიციებს? მიყვრობასა და არაობიექტურობაში მედიისაშუალებების დადანაშაუ-

ლება რამდენად უხსნის ან უმსუბუქებს პასუხისმგებლობას პოლიტიკოსებსა და ხელისუფლებას?

მასმედიის როლი სახელმწიფოში ერთ-ერთი გადამწყვეტია. მას ტყუილად არ მოიხსენიებენ მეოთხე ხელისუფლებად. მიხარია, რომ საერთაშორისო ორგანიზაციის “რეპორტიორები საზღვრეულებების ინდექსში საქართველო 61-ე ადგილზეა. ჩვენს ქვეყანაში პრესა პლურალისტურია. თუმცა, არის მასმედიის რამდენიმე წარმომადგენელი, რომელთა პოლარიზების დანახვას მეორესობა არ სჭირდება და მათი მფლობელები დაიდერებიან სარედაქციო პოლიტიკაში. გვხვდება ისეთებიც, რომლებიც მომართულნი არიან მხოლოდ კონტამინაციურად და ცდილობენ ჩირქი მოსცნონ კონკრეტულ ინდივიდებსა თუ მოვლენებს. თუმცა, ჩვენ დემოკრატიის ხარისხის ამაღლებისთვის განერებას არ ვაპირებთ. რაც არ უნდა ძლიერი იყოს შემხვედრი ქარი, ჩვენ წინ უნდა წავიდეთ!

მისი “ყვითელბუნებრივი” პრივატიზაცია, რაგომ გავხვრხვება ხარევა მუნებახე ყვეთ?

ლევან გაგვინახავს

გასული საუკუნის ბოლო ათწლეულისა და მომდევნო წლებში პრივატიზაციის საყოველთაო პროცესმა საქართველოში შექმნილი იქნა. მიუხედავად იმისა, რომ ერთი, შერეულ დაზარალდა ქვეყანა, დაზარალდნენ ათეულები, ასეულები, ათასეულები, იხიარეს ერთეულებმა...

მომდევნო წლებში მოიშალა ქვეყნის ეკონომიკა, ერთმანეთის მიყოლებით გაქვრდნენ ფაბრიკა-ქარხნები, სამრეწველო, სამშენებლო ორგანიზაციები. ძველი დიდების ნაშთიც კი აღარ ჩანს იქ. სადაც არც თუ შორეულ წარსულში ძაფსახვევ-საგრეხი ფაბრიკა, ჩამიქვანიური ქარხანა... გუგუნებდა. დიდი ხანია ფუნქციონირებდა, ულ-

ეჩაქო დიაცივით ქერისა და გადახურვის გარეშე დგას საქართველოს ამერ-იმერში სხვადასხვა ობიექტი, სადაც ერთ ღროს დულდა სიცოცხლე. ასეა სამტრედიისშიც. ამ დღეებში გააქტიურდა თემა ძველი, უსახური შენობების დემონტაჟის თაობაზე. რადგან ისინი, გარდა იმისა, რომ აუშნობენ გარემოს, საშიშროებასაც უქმნიან ხალხს (უცაბედად ნგრევის შემთხვევაში). ერთი მხრივ ყოველივე მისასალმებელია, მაგრამ ისე, როგორც მედალს, საკითხსაც ორი მხარე აქვს.

ბევრი რომ არ გავგვრძელოთ, ვიდრე უსახურ შენობებს დასანგრევედ “შევესვივით” (მეითხვევს ბოდიშს ვუხდი ქარგონისათვის) კარგად უნდა გავისივრებინოთ ხომ არა აქვს კონკრეტულ შენობას განსაკუთრებული ისტორია, არქიტექტურული სტილი, შენების თავისებურება, რომლებიც წელთა სვლასთან ერთად უფრო მეტად გახდება მნიშვნელოვანი. წლების წინ მიხედავთ (როგორც ადრე ემახდნენ, ვაჭარ) სიხარულითის მიერ რიონის ქუჩის დასაწყისში მდებარე უნივერსული არქიტექტურის მქონე სახლს რომ

ანგრევდნენ, გაზეთში შენობის გადასარჩენად წერილი დავწერე. ტყუილს არ ვიტყვი, არ დაუბარებია, ისე საქმისათვის რომ მოხვდი მის კაბინეტში, ერთ-ერთი მაღალჩინოსანი მედიდურად დატრიალდა გორგოლაჭებიან სკამზე და, “თავაზიანად” დამცინა, რომ არ დავანგრიოთ, რას გახსნიდი იქო? ცხადია, მე ვერაფერს ვერ გავეხსნიდი, მაგრამ სამტრედიის ერთი უნივერსული, ძველებური ძველი ექნებოდა. არადა, დღეს რომ გავიძახოთ, 150 წლისაა ჩვენი ქალაქი-თქო, ძველისძველი შენობა-ნაგებობებით, ამ შენობებისათვის ახალი, მეორე სიცოცხლის მინიჭებით უნდა დაუვალსტურთ მომდევნო თაობებს, ჩამოსულ ტურისტებსა და სტუმრებს.

რა თქმა უნდა, ძველი უსახური შენობების ნგრევისას, უნდა იქნას გათვალისწინებული მისი მნიშვნელობა, დატვირთვა, რათა თაობებს ისტორია შევუნახოთ, — განუცხადა “სამტრედიის მაინეს” მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარემ, ბატონმა ნუგზარ ჯამბურეიამ. როგორც მუნიციპალიტეტის მერიის შესაბამისი სამსახურიდან შევიტყვევით, ამ-

ჯერზე დასანგრევე შენობათაგან არც ერთს არა აქვს განსაკუთრებული მნიშვნელობა.

არქიტექტურული თვალსაზრისით უნივერსული ძველი სასტუმროს შენობა გასული საუკუნის ბოლოს დაიწვა!

უდიდესი შეცდომა იყო თავის დროზე კულტურისა და დაცვის (და) პარკში შესასვლელი თაღების დახრევა, თავისუფლად შეიძლებოდა მას თანამედროვე, თუნდაც, რელიგიური დატვირთვა მიეღო. მრავლად შეიძლება მაგალითების მოხიზობა, მაგრამ მითხველი უთუოდ მიგვი-

ხვდა სათქმელს. ადგილობრივ თვითმმართველობებს, საზოგადოების, ინტელიგენციის ჩართულობით უნდა მიეცეთ ნება, თავად ადგილზე გადაწყვიტონ კონკრეტული შენობის ბედი შემთხვევითი კონკრეტული მნიშვნელობით და არა ცენტრალური უწყებების მაღალჩინოსნებს, ან მათ ნდობით აღჭურვილ რამდენიმე პირს. ნუ ვიღავებთ, ქართველებს შენებზე მეტად ნგრევა რომ გვეხერხება, განვივლი 25 წელი კმარა ნათქვამში სიცხადისთვის, ასე რომ...

“გი მიწა საქართველო მიწრობდას”

მეორე ნაწილი

შეხვედრისას ხშირად ყურადღება კუდავლებზე გამოიყენებოდა. უფრო ახალი სტუდენტების დროს თითქოს ხელახლა აღმოაჩინებოდა. ქალბატონი ნინო ნინუაძე საიმპროვიზაციო მიზნებით ამ ფერად სამყაროში და ხელოვნების ავტორზე ვესაუბრებოდა.

“შე მიწა საქართველო მიწრობდას” – ეს ის კატალოგია, რომელიც “თიბისი ბანკისა” და კომპანია “კრეატივ ივენთის” ერთობლივი მონაწილეობით გამოიცა. იგი ქვეყნის მასშტაბით სამხატვრო სკოლების მოსწავლეებსა და მშენებლების ერთგვარი ნაგებობა, სამხატვრო სკოლაში პატარა მხატვრებმა ვერ კიდევ სხვადასხვა გამოფენაში მონაწილეობისას დაიშასურეს ყურადღება და თავიანთი მოსწავლეობისთან ერთად ამ კატალოგში მონაწილეობით მიღებული საქართველოს გააცნეს თავი.

თუკი ერთხელ მაინც ვადაშლით მას, ეჭვი არ შეგეპარებათ ამ ბავშვების ნიჭიერებაში, მეტიც, ამ ნათელი ღიმილისა და ოცნებებით სავსე თვალების მიღმა საოცარი ფანტაზიის უნარი და ოსტატობისკენ სწრაფვის სურვილი მორჩანს.

გამოფენის მსვლელობის დროს პატარა მხატვრების მიმართ მილოცვები არ დაიშურეს სტუმრებმა და პროფესიონალმა მხატვრებმა. კეთილი სურვილებით თავიანთი მოსწავლეებს შედეგობა მძაც მიმართეს.

“ჩემო პატარა მეგობრებო, პატარა მხატვრებო! უდიდესი სიამოვნება მომანიჭა თქვენი ნამუშევრების ხილვამ. თქვენ, – ახალი ათასწლეულის და მომავლის შემოქმედნი ხართ! სიყვარულით გეუბნებით: შეამაყებით, მწამს და მჯერა თქვენი. მჯერა, რომ ღირსეულად დაიმკვიდრებთ ადვილის ქართული კულტურისა და ხელოვნების მემკვიდრეობას გვერდით.

მადლობა თქვენს მშობლებს, პედაგოგებს და ყველა იმ ადამიანს, ვინც გეხმარებათ გაბედულად იარათი ხელოვნების რთულ და ძნელ, მაგრამ საინტერესო გზაზე.” – მოუფერა მათ სამხატვრო სკოლის ხელმძღვანელმა დირექტორმა, ხელოვნებათმცოდნე ნინო ნინუაძემ.

კატალოგისა და სამხატვრო სკოლაში არსებული სამხატვრო სკოლის აღსაზრდელების შესახებ უფრო მეტს ქალბატონი ნინო ნინუაძე განსაზღვრავს.

– ალბათ, ყველა პატარა მხატვრისთვის პრესტიჟია ამ კატალოგში მოხვედრა. რა პრინციპით შეირჩა ნამუშევრები? ჩვენს მეთვლეკლებს გავაცნოთ, ვინ არიან ეს ბავშვები და მათი პედაგოგები.

– სასიხარულოა, რომ “თიბისი ბანკისა” და კომპანია “კრეატივ ივენთის” ერთობლივ ღონისძიებებზე ჩვენც მიგვიწვიეს. მინანი კატალოგის შექმნა და მასში ნიჭიერი შემოქმედი ბავშვების, პედაგოგების და ასევე, მათი ნამუშევრების წარმოდგენა იყო. ეს პირველი კატალოგია და დიდი სტიმულია პატარა მხატვრებისთვის.

რა მხატვრებისთვის, პედაგოგებისთვის. როგორც ახლახან გაიხსენებთ, 2 წელიწადში ერთხელ სისტემატურად მოეწოდება ნახატების გამოფენა კატალოგისთვის, ანუ ბიენალე. დაჯილდოვება “თიბისი ბანკის” მთავარ ოფისში მოხდა და მონაწილეებს საჩუქრად გადაეცათ ისინი. აგრეთვე, შესაძლებლობა მოგვეცა, “თიბისი” არტ-გალერეაში გვეჩვენებინა ახალგაზრდა მხატვრის პერსონალური გამოფენა. რაც შეეხება მონაწილეებს, სამხრეთის სამხატვრო სკოლიდან 28 ბავშვი თითო ნახატით შევიდა კატალოგში. საინტერესო ნამუშევრები წარვადგინეთ. არ შეიძლება, არ გამოვიყონ ანასტასია ვაშაძე, მერაბ ფრანგიშვილი, ანა კახიანი, სოსო შენგელაია, ანდრია ბუაძე, ანა ხაქოძია და სხვები. მათი პედაგოგები არიან ზაზა ლურბელიძე, თამარ გიგინეიშვილი, თეონა გვეგუაძე, იაკობ ჩხევიძე, მარინა ყენია, შინა ხუჭუა, ფატი ზამთარაძე, მაია კობახიძე. ისინი პროფესიონალი არიან და რამდენიმე მათგანი თავდაც აქტიურად მონაწილეობს გამოფენებში და წარმატებითაც.

ჩვენი მოსწავლეების ნამუშევრებს მანამდე უკვე იცნობდნენ სხვადასხვა გამოფენიდან. სამჯერ მივიღეთ მონაწილეობა სამეზობლო ახალგაზრდობის სუ-

ვასწავლი. გვაქვს ასეთი პრაქტიკა, თითოეულმა მასწავლებელმა წელიწადში ერთხელ უნდა შეარჩოს მხატვარი და ბავშვს გადმოხატვის ტექნიკით შეასრულებინოს მისი რომელიმე ნახატი. ფაქტობრივად, ეს ნატურიდან ხატვას ნიშნავს, პარალელურად ბავშვმა ამ მხატვარზე ყველაფერი უნდა იცოდეს.

– კატალოგში წარმოდგენილია ხატვების ნიმუშიც...

– დიახ, ზაზა ლურბელიძე იყო ასწავლის ხატვრას. გვყავს ძალიან ნიჭიერი მოსწავლე გურამ ტალაბაძე, საუკეთესო ამ სფეროში. ხატვრა საკვლეველი გაკვეთილად ითვლება, მაგრამ ძალიან რთულია და ამხუე ბევრი არ მუშაობს.

გვინდა კერძო სკოლებში გვეჩვენებოდა, მაგრამ ეს დიდ ხარჯებთანაა დაკავშირებული. სჭირდება ღირსეული, რომელიც თიხას გამოწვავს, რაც ძალიან ძვირია. ასევე, სურვილი გვაქვს მინანქარზე მუშაობას დაეუფლონ ბავშვები, მაგრამ ამისთვისაც ძვირადღირებული ხელსაწყოებია საჭირო.

– არიან მშობლებიც და ბავშვებიც, რომლებიც არ მიდიან სამხატვრო სკოლებში, რადგან დამოუკიდებელი ხედვის, აზროვნების უნარი არ დაჰყარონ, რომ სკოლა მათ ერთგვარ ჩარჩოებში მოაქცივს. რამდენად შეეფერება რეალობას ასეთი შეხედულება?

– ამის არაერთი პრეცედენტი ყოფილა და იქნება მუდამ. არათუ ჩვენს სკოლაში, არამედ ტიტანის მხატვრები რომ არიან, იმათაც კი ჰქონდათ გავლენა თავიანთი პედაგოგების. ამას თავი რომ დავაღწიოთ, ამიტომ არის ჩვენთან ორსაფეხურიანი სწავლება. პირველ საფეხურზე მხატვრობის პრინციპები და საფუძვლები შეისწავლება, ბავშვი ეუფლება ტექნიკას. ყველა პირობაა იმისათვის, ზუსტად შეისწავლოს ის, რასაც თეორია

მოითხოვს. რაც შეეხება ზედა საფეხურს, აქ ჩვენ მათ ვაძლევთ აბსოლუტურ თავისუფლებას. შეუძლიათ ქვედა საფეხურზე შეისწავლილი ტექნიკა თავიანთი ჩანაფიქრში გამოიყენონ. რა თქმა უნდა, სადაც არის ნიჭი, ბავშვი ახერხებს დამოუკიდებელი იყოს თავის შემოქმედებაში და არ მოექცეს პედაგოგის გავლენის ქვეშ. რენესანსის ეპოქა მთლიანად გავლენა არ არის?! გადახედეთ ლეონარდო და ვინჩისა და რაფაელის მდღონებს, როგორ ჰკვანან ერთმანეთს.

– მხატვრობაში არსებული სხვადასხვა მიმდინარეობიდან განსაკუთრებით სადა ახერხებენ ბავშვები თავიანთი შესაძლებლობების უკეთ გამოხატვას, ან, თუნდაც, თანამედროვე ტენდენციების რეალიზებას?

– ანტიკური ეპოქიდან თანამედროვე მხატვრებით დასრულებული ყველას ვაცნობთ ჩვენს მოსწავლეებს. უფრო აბსტრაქციისკენ აქვთ მიდრეკილე-

ბა. ვფიქრობ, რომ აქ უკეთ იხსნებიან. რაც შეეხება რეალისტურ მხატვრობას, იგი ტექნიკას და ოსტატობას მოითხოვს. რადგან ასე სრულფასოვნად ვერ ფლობენ მას, აბსტრაქციას ირჩევენ. არ არიან შეზღუდული არც ფერში, არც ხაზში. ნახეთ, როგორ კარგად გამოსდით! სიყვარულით ნაკეთები ნახატებია.

სახელწოდებასაც დიდი მნიშვნელობა აქვს. რამაც გარკვეულწილად უნდა მიიყვანოს დამოუკიდებელი ნახატმდე. დღეს მხატვრობაში რეალიზმი საერთოდ ამოვარდა. მე არ ვვლინდები საბჭოური რეალიზმის: ლენინი პედესტალზე, ლენინი ქარხანაში, ლენინი ბავშვებთან, მეტრატორე, მენაიე... ვთქვათ, იმპრესიონალისტები, ჰქონდათ მათ განსხვავებული ხელწერა და შედარებით მოწილი მონასმებით შესრულებული ნახატები, მაგრამ რეალური იყო, ყოფით საწყისებზე იყო შექმნილი. თანამედროვე მხატვრობა გადასულია აბსტრაქციასზე.

– დამეთანხმებით, ნახატი მაინც ესთეტიკურ სიამოვნებას უნდა განიჭებდეს პირველ რიგში. ფილოსოფიური აზრის მიხედვით იქმნება ისეთი ნამუშევრები, რომლებიც არც მართლ დიდი მხატვრები დამოუკიდებლობისთვის არის მხედლად აღსაქმელი.

მთავარია, რომ ნახატიდან მოდიოდეს ემოცია. ესთეტიკა და ფილოსოფიური ხედვა ერთმანეთს არ გამოიცხადებს და ნახატშიც უნდა იგრძნობოდეს

ეს. მაგალითად, არის ალექსანდრე მხატვარი, მარსელ შინროლა, რომელიც საფრანგეთში ცხოვრობდა. მისი ნახატები ესთეტიკურ სიამოვნებას არ განიჭებს, მაგრამ იმდენად მძაფრია და დინამიური, რომ ნახვის შემდეგ ემოცია თვეები და წლები მიგვეყვება. ადამიანის ცხოვრებას, მის ბუნებას გიხსნის, როგორ შეიძლება პიროვნებაში იყოს ექსტაზი და ანგელოზიცი, როგორ მოგზაურობს ადამიანი თავისი ცხოვრების ლაბირინთში აღმასვლებით და დაღმასვლებით. ამ დროს მის ვერც ერთ ნახატზე იტყვი, რომ ლამაზია და სიამოვნებას განიჭებს, პირიქით, განეჭვებს.

– სტუმრობენ თუ არა თქვენს სკოლას ცნობილი მხატვრები?

– სამხრეთის საკათედრო ტაძრის მხატვარ დათო მორგოშაძისთან ვმეგობრობთ, ის მხატვრულასებს უტარებს ბავშვებს. სამხატვრო აკადემიის რექტორი მანანა ძიძიკაშვილიც გვსტუმრებია და რეკომენდაციები მიუცია ბავშვებისთვის. რამდენჯერმე იყო ჩვენთან ვალერიანე მემკვიდრეული და მანაც მითითებები და რეკომენდაციები მისცა ჩვენს აღსაზრდელებს.

– სკოლა რა პრობლემების წინაშე დგას?

– ფართის პრობლემა გვაქვს. სამუშაო სივრცე არ არის. ერთ პატარა ოთახში ერთდროულად ორი მასწავლებელი ატარებს გაკვეთილს, ამიტომ ბავშვები ხშირად გავყავს პლენერზე, ღია ცის ქვეშ სამუშაოდ.

– ვიცით, რომ საინტერესო გეგმები გაქვთ?

– დიახ, გრიბოედოვის თეატრში ვართ თბილისში მიწვეული 21 მარტს, სადაც დაუნის სინდრომის საერთაშორისო ღონისძიებას დაკავშირებით მოეწვიოს გამოფენა, ჩატარდება სახელდახელო კონკურსი და იქნება დაჯილდოება. მისის ბოლოს პარიზში ვართ მიწვეულნი, 8 ბავშვი 5 დღით უნდა გაემგზავროს იქ. მაგრამ, სამწუხაროდ, ფინანსურად ამის შესაძლებლობა არ არის. გასულ წელს, გახსოვთ, 11 ბავშვი კაპადოკიაში იმყოფებოდა. ასევე, ვფიქრობთ, სათანადოდ აღვნიშნოთ სკოლის დაარსების 40 წელი.

დედის დღეს გილოცავთ!

ლევან ზაბიძე

“ვაიმე, დედის ამავსა რო ვერ გავიხსენებ, რა გუყო?! ზურგს ავიკიდო საბლითა?! რო ვერა ვზილო, რა გუყო?! დავეგლო დედამიწასა/ ქვეყნულ ჭინჭველას ხმა გუყო!”
სალხინი

არა, აქ არაფერ შუაშია სოციალისტური ქალები, რომელთაც 8 მარტი ქალთა საერთაშორისო დღედ გამოაცხადეს. რუსეთში ეს დღე პირველად 1913 წელს აღინიშნა.

მანამ კი, მანამ ძველ დროში სხვადასხვა ხალხში მარტის თვეში არაერთი ზემო-დღესასწაული იმართებოდა. მათ შორის ყველაზე გავრცელებული იყო მატრონალის დღის აღნიშვნა ძველ რომში. ამ დღეს ქალები მსხვერპლს სწირ-

ავდნენ იუნონას (ბერძნული ჰერა) და ქმრებისაგან, ახლობლებისგან საჩუქრებს ლეზულობდნენ.

რაც შეეხება საქართველოს, დედის დღის აღნიშვნის ტრადიცია 3 მარტს, საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, დამოუკიდებელი საქართველოს პირველ პრეზიდენტს, ზვიად გამსახურდიას, ეკუთვნის. წელთა სვლასთან ერთად ეს დღე მეტ პოპულარობას იძენს და დედებისადმი, ქალებისადმი უდიდესი სიყვარულითაა გამოთბარი.

აღსანიშნავია ისიც, რომ რაკია საქართველო რიგი საერთაშორისო ორგანიზაციების წევრ-სახელმწიფოა, მონაწილეობს 8 მარტის – ქალთა საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილ ღონისძიებებშიც.

“დედავ! ისმინე ქართლის ვედრება! ისე აღზარდე შენ შვილის სული,/

რომ წინ გაუძღვეს ჭეშმარიტება, უკან პრჩეს კვალი განათლებული”. – მოუწოდებდა ქართველ დედებს ილია ჭავჭავაძე.

“დედა გადამწყვეტია შვილების ბედობისა... ამიტომ საჭიროა, ყოველი დედა იყოს განათლებული, განვითარებული შინ, ოჯახში და გარეთ – საზოგადოებაში, სთესდეს თესვს კეთილსა”. – წერდა ვაჟა ფშაველა.

“დედის ოქროს მზნადლო! ჩემო დამტყუებლო, მშვენიერო თეალებო!

შენამც დამაყრი მიწასა! უშენოდ ნუძე ვარ ცოცხალი? იმ ადგილის ჭირიძე, სადაც შენ მომავინდებ!

და ვინ მოსთვლის, ან სადღა მასსოვს? რა იქნენ, სად წაყიდნენ ეს საალერსო სიტყვები, ძველად ათასმა მაიომ რომ იცოდა საქართველოში?

რატომ აღარ ვალერსობთ დღეს ამ სიტყვებით, რატომ ჩვენც აღარავინ გვეუბნება, რად გავიძარცვინით, ხომ გეცევა უამსიტყვებოდ?
რატომ არ ესმით ეს ტკბილქართული ჩვენს ბავშვებს, შვილებსა და შვილიშვილებს?” – სწუხდა გიორგი ლეონიძე.
3 მარტს საქართველოში დედის დღეს აღნიშნავენ.
გილოცავთ, გილოცავთ, ძვირფასო დეებო!

ლიბილი მისი საპიჯიჭო ბარათია

ნათია ნაცვლიძე

ნათია თარგამაძე ერთ-ერთია იმ ღირსეულ ქალბატონთა შორის, ჩვენი სამტრედიის ქუჩებს რომ შევნიან. ღიმილი მისი საგმიტო ბარათია! ექიმ დერმატოლოგს ახალგაზრდული ასაკის მიუხედავად, მრავალწლიანი მუშაობის სტაჟი აქვს და მაღლიერი პაციენტების დიდი არმია ჰყავს! ნიჭიერი და მოთხოვნადი ექიმი არცთუ დიდი ხანია, ვიორგი აბრამიშვილის სახელობის საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სამხედრო პოსტიტალის ქუთაისის სამედიცინო ცენტრშიც მუშაობს.

მეოთხე საჯარო სკოლის წარჩინებით დამთავრებისთანავე აკავი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამედიცინო ფაკულტეტზე ჩაირიცხა და დაფინანსებაც მოიპოვა. სწავლის დასრულების შემდეგ ჩააბარა რეზიდენტურაში, იყო კლინიკური საავადმყოფოს უმცროსი ექიმი. ამაყოფს, რომ დერმატო-ვენეროლოგ კოტე ცაგარეიშვილის მოსწავლეა: “კანისა და ვენერიულ სნეულებათა სფეროში ეს არის უძლიერესი და უცნობილესი ადამიანი, ასევე ვარ აღეკო კაცობის მოსწავლე. ბატონი ალექო დერმატო-ვენეროლოგიის რეზიდენტურის პროგრამის ხელმძღვანელია. ამ ორმა მასწავლებელმა უდიდესი გავლენა იქონია ჩემს პროფესიულ ჩამოყალიბებაზე. ექიმობა რატომ მინდოდა? თითქმის ყველა ჩემი ნათესავი ექიმაა, მგონია, დღეს დასაძრახი არ არის ექიმობა, თქვენ წარმოიდგინეთ, არიან ადამიანები, რომლებიც ექიმს უყურებენ, როგორც ვაჭარს. ერთ-ერთმა მიიხრა, თქვენ ვაჭრობთ ადამიანის ჯანმრთელობით, ადამიანებს არ აქვთ ამდენი თანხები მკურნალობისათვის”. – გულსტკივილით ამბობს ქალბატონი ნათია. რეზიდენტურის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ ექიმად დაიწყო მუშაობა სამტრედიის რაიონულ საავადმყოფოში. წლების შემდეგ მაღლიერებით იხსენებს ქალბატონ ციური (დოლო) ავალიანს. სიამოვნებით ივროებს პირველ სამუშაო დღეს: “უპატრონო მოქალაქე შემოვიყვანეს რეანიმაციამ და ვიდრე დავიხსნე დაეცვამდი, გაიყვანეს ქალბატონ მაყვალა გელეიშვილთან, ანუ, გააშუქეს. ხუთწუთიან თათბირზე, ვიდრე ქალბატონ მაყვალას კითხავდნენ ახ-

რს, მე მეთხეს: “რას იტყვით ამ პაციენტზე”, ვუპასუხე, რომ მას ჰქონდა კანის ტუბერკულოზი. ბუმბერაზი ქალბატონი იყო მაყვალა ექიმი, მან ბრძანა: აი, ნათია თარგამაძის პირველი სწორად დასმული დიაგნოზი! პაციენტს არამარტო კანის, ფილტვის ტუბერკულოზიც აქვს, ასე რომ, მოგილოცავთ, კოლეგებო, ნათია წარმატებული ექიმი იქნებაო. ასე დამილოცა გზა. ძველი საავადმყოფო რომ დაიშალა, წავედი “ბავშვთა საავადმყოფოში” ქალბატონ ქეთინო ფანცულაისთან, იქ დამხვდა შესანიშნავი კოლეგები, დიდი სითბო ვიგრძენი, თბილად მიმიღეს ამ ადამიანებმა, საკუთარი საქმის პროფესიონალებმა, ჩემი შვილი ავად რომ გახდებოდა, მზა ორავგელიძესთან მიმყავს. ამბულატორიუმში პროფილმა ვერ იმუშავა და იქიდან წამოსვლის შემდეგ კლინიკა “ხარებაში” ვმუშაობ.”

ნათია თარგამაძე არის დერმატო-ვენეროლოგია ას-

რებათა დოქტორის ხარისხს. “მალიან მაღლიერი ვარ ჩემი პედაგოგების, ამ ადამიანებთან მოხვედრა დიდი ბედნიერ-

ება და სიამოვნებაა და ეს ბედნიერება მხვდა წილად”. – კმაყოფილებას ვერ მალავს ჩვენი რესპონდენტი.

ოჯახი 30 წლისამ შექმნა, მეუღლე, ვალერიანე კობრეიძე დასავლეთ სარდლობის ბუღალტრული აღრიცხვისა და ფინანსური განყოფილების უფროსი, წოდებით კაპიტანი. ჰყავთ შვილები, მარიამი წლის და ოთხი თვისაა, გიორგი პირველკლასელია და სწავლობს მეოთხე საჯარო სკოლაში.

ნათია ექიმი დედისა და ქალის მოახლოვებულ დღესასწაულებს ულოცავს ქალბატონებს: “მინდა ყველა ქალს მიულოცო ეს ლამაზი დღესასწაული, დედა ღვთისმშობლის ბოძებული დიდი საჩუქარია, ეს არის ძალიან დიდი ნიჭი და მაღლი, ქალი, დედა, წელიწადის 365-ივე დღეს მუშაობს, ეს ერთი დღე – 3 მარტი მასში დადებით ემოციებს იწვევს. ყველა ქალბატონს ულოცავ დედისა და ქალთა დღეებს. ყველაფერი ქალის ირგვლივ ტრიალებს, ქალი ოჯახის დედაბოძა, ქალი წაიქცევა, ოჯახიც წაქცეულია! ვინც დედა არ არის, უფალმა დალოცოს და დედა გახადოს, ჯანმრთელობას და მხნეობას ვუსურვებ ყველა დედას ამ ცულ ყოფაში!”

რკინიგზელი ქალბატონები!

ჩვენი ფოლადის მაგისტრალის მრავალათასიან კოლექტივს არაერთი სახელოვანი რკინიგზელი ქალი ამშვენებს, რომლებსაც გარკვეული წვლილი შეაქვთ რკინიგზის ტრანსპორტის შეუფერხებელ მუშაობაში. მათ რიცხვს, ვინც მრავალ წელიწადს ემსახურება თავის საქმეს, სამტრედიის ელექტროსამონტაჟო სამმართველოს მთავარი ბუღალტერი ციციბო დღანიაძეა. რკინიგზის მე-14 საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ ის სწავლას აგრძელებს ტექნიკურ სასწავლებელში ბუღალტრის სპეციალობით. რკინიგზელი მშობლების რჩევით მუშაობას იწყებს რკინიგზის საწარმოში მონაგარიშველ, მასალის ბუღალტრად, მთავარი ბუღალტრის მოადგილედ, ხოლო 2006 წლიდან მთავარ ბუღალტრად. რკინიგზის სისტემაში მუშაობის პერიოდში ქალბატონმა ციციბომ თავი გამოიჩინა როგორც სამაგალითო, დისციპლინირებულმა და მაღალკვალიფიციურმა სპეციალისტმა. იგი კეთილსინდისიერად და უმწიველოდ ასრულებს მასზე დაკისრებულ საპასუხისმგებლო მოვალეობას. მას გააჩნია მაღალი პროფესიული დონე, გამოირჩევა სანიმუშო სამეცნიერებლო დისციპლინით. ქალბატონი ციციბო კოლექტივში სარგებლობს დამსახურებული ავტორიტეტითა და კოლეგიალურობის მაღალი შეფასებით, მიღებული აქვს მრავალი ჯილდო და დამსახურებული ბუღალტრის მაღალი წოდება. ჰყავს მეუღლე, შვილი და შვილიშვილი. აღსანიშნავია, რომ 2018 წლის შედეგებით ელექტრო-სამონტაჟო სამმართველო დასახელდა საქართველოს რკინიგზის ელექტრომომარაგების დეპარტამენტის საუკეთესო კოლექტივად, აღნიშნულ წარმატებაში დიდა პირადად ციციბო დღანიაძის წვლილი.

მრავალი წელია ემსახურებიან საქართველოს რკინიგზას დასავლეთ რეგიონის საწარმოების: სალომომოტივოს, სავაგონოს, სალიანდაგო ელექტროფიკაციის, კავშირგაბმულობის, სადგური სამტრედიის, სატელეკომუნიკაციოს, ელექტროსამონტაჟო სამმართველოებში მომუშავე ქალბატონები: ნინო ყუბანიშვილი, მანანა ნადრადე, მზია სულაქველიძე, თამარ გაბუნია, ლამარა ქალდანი, ნინო კახაძე, ფატიმა კოპალეიშვილი, მარინა ლომსაძე, ლიანა კვაჩიეიშვილი, ციციბო ფესვანიძე, მზია კანკაძე, ნინო სესიაშვილი, ნარგიზა ტონია, ნინო არველაძე, მედიკო გეგია, ლუბა სემიონელი. ნანა სუთიძე, მალვინა დარსაველიძე, ნინო, ლიანა, ნანა კოპალეიშვილები. მაია ბაკურაძე, ვალენტინა, მაია ზაქარაძეები, რიტა თადემაძე, გიული ცაგურია, ნინო ჩალიგავა, სვეტა ნიბიჭინა, ქეთევან ნოღია, თინათინ მგელაძე, ნანი ანდრეიანი, ირმა ჩხეკვაძე, მანანა გაგუა, სილვა ბაგდასარიანი, მანანა, სოფიო კვაჩიეიშვილები, ელენე ვაშაკიძე, ნატო სიგუა, დოდო ინაური, ირმა ჩხაძე, ელენე ფახურიძე, მანონი მიქაძე, თამარ სანიცი, ეთერ ბარამიძე, ლეილა მარჯანიშვილი, გიული ბანძავა, ნელი ციციბაია, თამარ სტურუა, თამარ სანიცი, დარეჯან ველიშვილი. რკინიგზელთა სადარაჯოზე მდგარი ექიმები: ნანა ცირეკიძე, ირინა დოვაძე, დარეჯან ნინიძე, მარინა ფოფხაძე, მაგული წვერაჟა, ინდირა კვიციანი და სხვები. ულოცავთ მათ დედისა და ქალთა საერთაშორისო დღეს. ვუსურვებთ ბედნიერებას, ხანგრძლივ ცხოვრებასა და სიყვარულს!

რამაზ ზაბიძე

ოციაციის მუდმივი წევრი. ის ამჯერად სამეცნიერო ნაშრომზე მუშაობს, თემის ხელმძღვანელია კოტე ცაგარეიშვილი. წელიწად-ნახევარში დაიცავს დისერტაციას და მოიპოვებს მედიცინის მეცნიერ-

პრაგმატიზმი და სასტიკი საყვარო ღაწით ღაგანისხეული

ნათია ნაცვლიძე

ნინო ჭიჭინაძის ლექსებმა მშობლიური სამტრედიის მედიტროს ველისაკენ წაგვიყვანა, მითხველითა უფრო ფართო მასშტაბის კი ნინოს წაგვიყვანა პირველმა პოეტურმა კრებულმა "სუცას გაიღვილი ლექსი" გაუგებლა. "წვრილი ვაუდის სიტყვას და თითს წამბრალი ბეჭედივით მეკარგებო", წუხს და თავმდაბლობს პოეტი. ყველაზე უცნაური კი არაპოპულარული ქალბატონის პოეტური ნატურაა. ნინო საბაუო ღებარტამენტის სანიტარიული, ფიტოსანიტარიული და ვეტერინარიული კონტროლის სამმართველოს უფროსის მოადგილეა. პროფესიით ექიმი, ეპიდემიოლოგი, ბიოტექნოლოგი სამი უღამაზესი შვილის დედა ამ აქაფებულ, თავბრუდამხვევ ყოველდღიურობაში პოულობს დროს, ლექსით უმკურნალოს სულის იარებს... "თოქე ათასი კონწილობს თურმე იუდა, არადა, რარივ ვაგვიყვებით უყვარდათ ქრისტიე..." – ესეც ახალგაზრდა ქალბატონის პოეტური განცდის თუ ესთეტიკის ნაწილია...

ას არასდროს მოვწვევტილვარ. ჩემი სახლი, ჩემი ხალი, ჩემი ქალაქი, სადაც ყველაზე მეტად ვარ ჩემი თავი, ეს – სამტრედიაა. ამჯერად თბილისში ვცხოვრობ და ვმუშაობ.

– როგორ დაიბადა პოეტური კრებულის გამოცემის იდეა?
– წიგნის გამოცემის იდეა ვირტუალურ სივრცეში გამოქვეყნებულმა ლექსებმა შეეს – უცნობები და ნაცნობები, ნაცნობთა ნაცნობები მეხმაურებოდნენ და მიეხმებოდნენ, დამეხმებოდნენ, დამეხმებოდნენ. ფეისბუქსივრცეში დამეგობრებულმა ემიგრანტმა ქალბატონმა მიშუამდგომლა მწერალთან და შურნალისტთან, მარიანა თქეთუმანიძესთან

და "ლიტერატურულ საქართველოში" გამოაქვეყნეს რამდენიმე ლექსი. ამავე სივრცეიდან სრულიად უცნობი ჟურნალისტი, ნატა კობიძე შემიძღვა გამომცემლობა "ინტელექტი" და დაიბეჭდა ეს კრებულიც. ის გაფორმებულია ჩემი დეი-

ის, მაია ბიკაძის ნახატებით, მიენიჭა ISBN კოდი და 4 ევროპული ჩაბარდა საჯარო ბიბლიოთეკას. ეს პროცედურა კი თავისთავად ითვალისწინებდა ბიბლიოთეკაში წიგნების წარდგენას, წინასიტყვის ავტორები ფილოლოგები მაია ლორია და ნინო ტონია არიან. მაია ლორია რედაქტორიცაა ამასთან და სადამოსაცის გაუძღვა.
წიგნის პრეზენტაცია გაიმართა საქართველოს პარლამენტის ეროვნულ ბიბლიოთეკაში 2018 წელს.
– ამ საოცრად არაპოეტურ დროში, როგორ ფიქრობთ, ლექსს ჰყავს მკითხველი?
– როგორც ბრძანეთ, არაპოეტურია სამყარო, მე ვიტყვი, ერთობ პრაგმატიული და სასტიკიც. მაგრამ უნდა ვთქვა: შეუძლებელია, ადამიანს არ გააჩნდეს რაღაც შემოქმედებითი, რაც მას ჭიკაძარევით აკავშირებს უფლის წიადთან. მით უფრო მძაფრია ეს თვისება ქართულ სინამდვილეში. ბუნებით ხელოვანია ქართველი კაცი, ამიტომაც არ მივივრის, პოეზიის სიყვარული და სურვილი. ნამდვილი მკითხველებიც გვყავს, კარგი მსმენელებიც... პირადად ჩემი შემოქმედების ქომეტი და მესაინხველენიც, გარდა ნაცნობ-მეგობრებისა, შემთხვევითი მკითხველები არიან, სრულიად უცნობი ადამიანები.
– ბოლო დროს შესანიშნავი თა-

რგმანებითაც გავგანებებო...
– ჩემი მკითხველების დამსახურებაა კრებულიც. პოეზიის რამდენიმე სადამოსაც და ბოლოდროინდელი მთარგმნელობითი აქტივობაც.

თარგმანი ჩემი ახალი გატაცებაა, თუმცა ვფიქრობ, ამ საქმის იმდენი პროფესიონალი გვყავდა და გვყავს, სუბრობა არაა, მათ რიგებს შევუერთდე. რამდენიმე კონკურსში ვაბირებ მონაწილეობას, მითარგმნია ცვეტაევა, ახმატოვა, ახმადულინა, ესენინი.

– თქვენი დღევანდელი საქმიანობა შინაარსობრივად შორს დგას პოეზიასთან. შეიძლება არაპოეტურ გარემოში გეწვიოთ მუხა?
– ჩემი ყოველდღიურობა რთული და საპასუხისმგებლო საქმიანობაა: ოჯახი, სამსახური, ყოფითი საზრუნავები... ჩემი მუხა ადამიანთა სიყვარულია, იმითი შეცნობისა და გადარჩენის სურვილი, ყველაზე დიდი ჯილდო კი ჩემთვის მადლიერი მკითხველია: ჩემს ლექსებში სარკესავით მზირალი და საკუთარი თავის მპოვნელი.

– მეუღლე რამდენად ინტერესდება თქვენი პოეტური ბუნებით?
– მეუღლე, მამუკა გვეტაძე განათლებით ინჟინერია, საქმიანობით – ავტოსაქმის პედაგოგი, სულით და ხორციით იმერელია, ოურიბიდან. სამი შვილი გვყავს, ორი გოგონა და ერთი ვაჟი. 14 წელია, ვწვევით ცხოვრების ჭაპანს და მივუყვებით წუთისოფლის ოღრო-წოდროებს. წაივითხავს ხოლმე ჩემს ლექსს და გაიბრუნება... კრებულის გამოცემისას მორალურად და მატერიალურად მხარში მედგა. სხვა რა ვითხრათ, აბა... სიყვარულზე ხომ არ ვილაპარაკებ...
"არაფერს დაწერე სიყვარულზე, უკვე დამწერეს მთებზე ნისლებმა, ნივარებში – მარგალიტებმა, ბოთლს ჩატეული წერილივით გამინაბირეს და ხრივ მქმენს შემატოვეს დროთა ზეირთებმა. არაფერს დაწერე სიყვარულზე, მზემ თქვას და მიწამ – გულგამოვლილი, ფერნაცვალი ტროფობის ტროპარი, მჭახე ჭახჭახით ჭილყავები სუსხავენ სისხამს და ამურს კრძალვით შეუთვლიან შესანდობარებს. არაფერს დაწერე, დაუწერულ ფიქრს და ზმანებას დედამწიდან იის კვირტიც ამოიყოლებს, დედა იმეკარი, მოიხდენდა სრულ მდუმარებას და გულის კედლებს ამოტვიფრულ მტყვევლ სტრიქონებს..."

– როგორც ცნობილია, ლექსების წერა სკოლაშივე დაიწყო, მოგვიყვით თქვენს შესახებ...
– დავამთავრე სამტრედიის 24-ე საშუალო სკოლა, ამავე რაიონის დომენტი შანიძის სახელობის საშუალო სკოლა. ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მედიცინის ფაკულტეტი (1995-2002) წლებში, ამავე ფაკულტეტის სამაგისტრო კურსი ეპიდემიოლოგიაში, (2002-2003) ზუსტ და საბუნებისმეტყველო მეცნიე-

გადასახედიდან თამამად ვიტყვი, დიდა საზოგადო მოღვაწე იყო: დამსახურებული პედაგოგი, ზნეობისა და განათლების მოუღალავი ქომეტი, სპეტიკი კაცი... მე და ჩემი ორი დაავო უძლიერესი და გმირი ქალბატონები: დედისა და ბებუის კალთას შევეფარეთ და ასე დავადექით ცხოვრების გრძელ გზას. შეიძლება ითქვას, გამომართლა: წინაბრები, მშობლები, მასწავლებლები, მეგობრები... ყველა მათგანის დიდი წვლილია, რომ დღეს ესა ვარ, რაც ვარ – ერთი წერტი-

რებათა ფაკულტეტის სამაგისტრო კურსი "გამოყენებითი ბიომეცნიერებები".
1992 წელს მამა გარდაამეცვალა, თუმცა, დღემდე მხვდება მისი ნათელი კვალი ბევრგან, ძალიან ბევრგან... ბაბუაჩემი, ვალერიანე ჭიჭინაძე დღევანდელი

ილი შეუცნობელ სამყაროში... უნივერსიტეტი დავამთავრე და შინ დავბრუნდი, მერე კი ოჯახი შევქმენი და ქუთაისის ბინადარი ვავხდი, ბევრი ლამაზი მოგონება მაკავშირებს ამ მშვენიერ ქალაქთან, თუმცა, მშობლიურ სამტრედი-

იოანე მახარაძე ეროვნული სასწავლო ოლიმპიადის ნახევარფინალის გამარჯვებულია

ნათია ნაცვლიძე

ნოემბერში დაიწყო ეროვნული სასწავლო ოლიმპიადის ოლიმპიადის პირველი ტური მუნიციპალიტეტის საჯარო სკოლებში ჩატარდა. მოსწავლეებმა შეკითხვებს ინდივიდუალურად, კომპიუტერთან უპასუხეს. სამტრედიის პირველი საჯარო სკოლის მეთერთმეტე კლასის მოსწავლე იოანე მახარაძე გადავიდა მეორე ტურში, თუმცა განსაკუთრებით მაღალ შედეგს გეოგრაფიაში მიაღწია. მან გეოგრაფიაში, ქართულ ენასა და ლიტერატურაში, ინგლისურ ენასა და ისტორიაში მიიღო მონაწილეობა და ოთხივე საგანში გადავიდა მეორე ტურში. პირველი სკოლიდან მეორე ტურში გადავიდა მარიამ სხვიტარიძე ხუთ საგანში, რევაზ ბოლქვაძე ორ საგანში, ანა ღვიზია ერთ საგანში, ანა რევიშვილი ერთ საგ-

ანში, ნათია კამეამიძე ორ საგანში.

იოანე მახარაძე: "მეორე ტური გაიმართა სამზაო არდადეგების პერიოდში, მინიმალური ბარიერები პირველი სკოლის მოსწავლეებმა ყველა საგანში დასძლიეს, თუმცა ფინალში გადასასვლელად საჭიროა, ბავშვი მოხვდეს საქართველოს 50 საუკეთესო მოსწავლეთა შორის, რაც ოთხმა პირველსკოლელმა მოახერხა. ერთმა – მათემატიკაში, სამმა კი, გეოგრაფიაში. მე მეორე ტურში თავდაპირველად მქონდა 30 ქულა (მაქსიმალური არის 40 ქულა) თუმცა, ჩანდა, რომ გასწორების დროს ბევრი და უხეში შეცდომა იყო დაშვებული, ამიტომაც, გაეაბრტესტე და 5 ქულა მომიმატეს. შესაბამისად, ავიღე 35 ქულა და საქართველოს მასშტაბით გავედი მეორე ადგილზე. ფინალში ამ პოზიციის შენარჩუნების შემთხვევაში მეძლევა შან-

სი, ქვეყნის ნაკრებში მოსახვედრად, რომელიც ევროპულ ოლიმპიადზე იასპარეზებს. ჩვენს ქვეყანას ჰქონდა წარმატება მათემატიკისა და ფიზიკის საერთაშორისო ოლიმპიადებში. მომავალი მესამე ტური გაიმართება საგზაფხულო არდადეგებზე, 16 მარტს. მადლობას უხედი ჩემი სკოლის დირექტორს, ხათუნა ფაილაძეს, გეოგრაფიის პედაგოგს ზოია ჯანაშიას და თითოეულ პედაგოგს, ასევე, ყველა იმ ადამიანს, რომელიც მეუღმემატიკებოდა."

იოანეს თქმით, მას ოჯახის წევრები ეუბნებიან, რომ გეოგრაფიისადმი განსაკუთრებული მიდრეკილება ბავშვობიდან ჰქონდა. "ბები, მარინა ჯოჯუა, გეოგრაფიას ასწავლის ილორის საჯარო სკოლაში და სკოლა "ცოდნაში". ის იხსენებს ჩემი ბავშვობის პერიოდს, როდესაც სხვა საგნებში განათლება ასაკიდან გამომდინარე, არ მქონდა, ვცდილობდი, სიღრმისეულად მესწავლა გეოგრაფია. ასევე, გეოგრაფიის საუკეთესო სტუდენტა ბაბუა, ივანე მახარაძე, ის მეთერთმეტე საჯარო სკოლაში ასწავლის. ჩემი მშობლები, გიორგი მახარაძე და ნინო სტურუა ყველაფერს აკეთებდნენ, რომ უკეთ შემეწავლა ის საგანი, რომელიც განსაკუთრებით მიზიდავდა."
წარმატებებს ვუსურვებთ იოანეს კონკურსის შემდგომ ეტაპზე!

სამბრედიელმა თავისუფალი სტილით მოჭიდავეება კვლავ გაბოხსარეს

ნათია ნაცვლიძე

ამა წლის 15-17 თებერვალს საქართველოს დედაქალაქი მასპინძლობდა საქართველოს ჩემპიონატს თავისუფალი სტილით ჭიდაობაში ახალგაზრდებს შორის. შეჯიბრში, რომელიც ნიუ-თბილისის არენაზე გაიმართა, მონაწილეობას ლეგენდარული ააიპ სამბრედიის მუნიციპალიტეტის საჭიდაო კლუბი “ფალაგანის” (დირექტორი ირაკლი მელაშვილი) მოჭიდავეები. 65 კილოგრამ წონით კატეგორიაში გია უღრელიძემ მეორე ადგილი დაიკავა, 88 კგ წონით კატეგორიაში გიორგი ჯიქიძე მესამე ადგილს დასჯერდა, ხოლო 97 კილოგრამ წონით კატეგორიაში ელგუჯა ბალანჩივაძემ პირველობა არავეს დაუთმო და ჩემპიონის ტიტულიც მოიპოვა. სამივე სპორტსმენის მწვრთნელები არიან ბიძინა მელაშვილი და ზაზა არქანიანი.

აღნიშნულ ტურნირთან დაკავშირებით “სამბრედიის მაცნემ” კომენტარი სთხოვა საქართველოს დამსახურებულ მწვრთნელს თავისუფალ ჭიდაობაში, ვეფხია სტურუას: “ ეს პრესტიჟული ჩემპიონატი გამოიჩინა მონაწილეთა მრავალრიცხოვნობით, აქედან გამომდინარე, კონკურენციაც საკმაოდ დიდი იყო. ჩვენმა სპორტსმენებმა წარმატებით იასპარეზეს, განსაკუთრებულად გამოვყოფდი 97 კილოგრამ წონით კატეგორიაში მოასპარეზე ელგუჯა ბალანჩივაძეს, მას ახალგაზრდული ასაკის მიუხედავად, ძალიან კარგი სპორტული ბიოგრაფია აქვს: არის ჭაბუკთა შორის საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი როგორც თავისუფალი, ისე ბერძნულ-რომაული სტილის ჭიდაობაში. მან აღნიშნულ შეჯიბრში 4 შეხვედრა დამაჯერებლად მოიგო და ჩემპიონობაც გაინაღდა. ამ გამარჯვებით ელგუჯამ მოიპოვა ევროპის ჩემპიონატში მონაწილეობის საგზური. ეს ჩემპიონატი იტალიაში ზაფხულში გაიმართება. უულოცავ ჩვენს სპორტსმენებს, მათ მწვრთნელებს, ბიძინა მელაშვილს და ზაზა არქანიანს, მათ მშობლებს, საჭიდაო კლუბი “ფალაგანის” წარმატებულ დირექტორს, ირაკლი მელაშვილს ამ გამარჯვებას და ვუსურვებ ჩვენს სპორტსმენებს, მომავალში არაერთ ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონატზე წარმატებულ ასპარეზობას.

ნათია ნაცვლიძე

“დახმარებისა და ინტეგრაციის ლიგა” მორიგი საქველმოქმედო აქციით

თეა ბაგუჩაძე

ყოველი წლის თებერვალში კულტურის სახლის სცენაზე კონცერტს მართავენ, თანაც შეძლები-სდაგვარად ეხმარებიან მათ, ვისთვისაც ყურადღება ყველაზე დიდი საჩუქარია. თებერვლის იმ მონაწილეობის არაერთი მოხარული და მათი მშობლები ისხდნენ. საკონცერტო სანახაობა, რომელიც მათი დამხმარებელი ვრძობებით იყო გამოტანილი, დედის დღის აღსანიშნავადაც გაიმართა. რადგან მალე გაზაფხულია და მისი პირველივე თვე ქალთან ასოცირდება

ბა, დედებს იის კონი უთხრეს მადლობა ღონისძიების ორგანიზატორებმა.

არჩილ გოგბერაშვილი სულსხამდგმელი გახლავთ “დახმარებისა და ინტეგრაციის ლიგის”, რომელიც ჯერ კიდევ 1990-იანი წლებიდან ემსახურება ამ საქმეს. არაერთხელ აღნიშნა ბატონმა არჩილმა, რომ მას ეს საქმიანობა საკუთარი ბიძამეობის საღიმი სიყვარულმა და მონატრებამ ჩააგონა. ორივე მათგანი ცერებრალური დამბლით იყვნენ დაავადებულნი. სწორედ მათი სიყვარულის გამო კარგად ესმის არჩილ გოგბერაშვილს შეხვედრის შესაძლებლობების მქონე ადამიანების და მათი ოჯახის წევრების. აქვე ისიც, რომ როგორც ბევრი სხვა, ისიც თვლის, შეხვედრული შესაძლებლობები არ არსებობს!

ამის საილუსტრაციოდ ისიც კმარა, რომ თუნდაც იმ დღეს, სცენაზე ორი შესანიშნავი შემსრულებელი იდგა, პროექტ “ნიჭიერის” გამარჯვებული ვანო ფიფია და არაერთი საკონცერტო ვიდეოს მფლობელი ვეკო მეფარიშვილი. შეხვედრულ შესაძლებლობებს სულაც არ შეუშლია ხელი მათთვის, საუკეთესოები ყოფილიყვნენ.

“დახმარებისა და ინტეგრირების ლიგა” ცდილობს, რამდენადმე გაუ-

ლაშხოს ამ ადამიანებს ტკივილიანი ბავშვობა. 21-ე საუკუნეში განსხვავებული, უფრო სწორი დამოკიდებულება მათ მიმართ და ეს მახარებს. კონცერტის მსვლელობისას მათ საჩუქრები გადაეცათ. მონაცემები “სახლი თანადგომას” და მისი ხელმძღვანელის, მხევიანარ ბოხუასგან ავიღეთ. გარდა ამისა, სამბრედიო არსებული ცენტრის, “ლაშხარის”, აღსაზრდელები დაგასაჩუქრეთ. ისინი 15 აღმოჩნდნენ, შესაძლებლობა გვექონ-

და და კიდევ 7 ბავშვი დავამატეთ.” – აღნიშნა არჩილ გოგბერაშვილმა. როგორც მან განაცხადა, სხვადასხვა მუნიციპალიტეტის კულტურის სამსახურთან კომუნიკაციით, კონცერტში მონაწილე შესაძლებლობების მქონე ახალგაზრდებს, რომლებსაც სცენაზე დგომის სურვილი და შესაძლებლობები აქვთ.

“დახმარებისა და ინტეგრირების ლიგა” მსგავს აქციას ერთ წელიწადში კვლავ ჩაატარებს.

წარმატებას მისურვებთ, გოგა!

ლევან ბაგუჩაძე

ამას წინათ, ერთ-ერთ ღონისძიებაზე, ჩვენი ყურადღება დახვეწილი მსჯელობით მიიპყრო და გადაწყვეტილი, მასზე რამდენიმე სიტყვა გვეთქვა.

გოგა ქათამაძე ნაბაკევის საჯარო სკოლის მე-12 კლასელია. 6 წელია, წმინდა მიტროპოლიტ ნაზარის სახელობის კულაშის ტაძრის სტიქაროსანია. მამა რომანოზი (ნიწუა) ვახლავთ ღრმად მორწმუნე ახალგაზრდის მოძიებარი.

აუცილებელია ითქვას, რომ ხონი-სამტრედიის ეპარქიაში თითქმის ყველაზე გოგასა და მისი მეგობრის გიორგი დუნდუას მიერ დამზადებული სეფისკვერები იყიდება. მამა ზურაბმა (ბუაძე) შემასწავლა სეფისკვერების ცნობა. – გვეუბნება იგი.

ილია, ტერენტი გრანელი, ნოდარ დუმბაძე მისი საყვარელი მწერლებია. ფუნქციონალური ტერენტი გრანელი. საოცარია თავისი განსხვავებული იუმორით ნოდარ დუმბაძე, ამბობს და საზღვარგარეთულ მწერალთაგან უპირატესობას დოსტოევსკისა და ფაქირ ბაქურთის ანიჭებს.

თანამედროვეობის ყველაზე დიდი ქართველი უწმინდესი და უნეტარესი, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია მეორე გახლავთ. მისი ყოველი სიტყვა და ქადაგება გასათვისებელი და გასათვალისწინებელია, – აღნიშნავს რესპონდენტი.

გოგას ახალგაზრდა მამა გარდაეცვალა, უბრალო დამთხვევით, მამის გარდაცვალებიდან მე-7 წლისთავზე რომ შედგა ჩვენი საუბარი. გამორჩეულად მნიშვნელოვანი და პატივსაცემი ჩემთვის დედა, სოფიო ჯინჭარაძე-ქათამაძე, რომელიც 7 წელია, ვველაფერს აყოფებს, მე და ჩემს დას უძამობა, არ გვეგვრძობინოს. – პატივითა და სიყვარულით საუბრობს დედაზე გოგა.

სპორტის სახეობებიდან უპირატესობას რაგბს ანიჭებს. სურვილიც გაგვიჩილა, რაგბით მინდა დავეკავებ მომავალში. პოპის ღონეზე კალათბურთიც იტაცებს.

მომავალ ისტორიკოს-არქეოლოგს საკუთარი შეხედულებები აქვს სკოლასა და განათლების სისტემასზე. თუ ბავშვი მონდომებულია, ნებისმიერ სკოლაში შეუძლია მიიღოს ცოდნა, – ამბობს ის და სამადლობელს არ იშურებს ნაბაკევის საჯარო სკოლის პედაგოგებისადმი. განსაკუთრებით სკოლის დირექტორის, ეკა ჯამბურაის შემატებულ საუბრობს. ყველა ღონისძიების მომზადებისას მხარში გვიდგას ქალბატონი ეკა.

წარმატებებს ვუსურვებთ გოგას.

წაგებულ ბნობოლოში მაინც პრიზიციის გვერდით ცეცხლს ვაწვდივით!

ნათია ნაცვლიძე

ამ ქალაქში ძალიან ბევრ ადამიანს შეუძლია ეროვნული მოძრაობის წლებში მის მიერ გამოჩენილი კაცობრივი ვაიხის-ენოს. სამტრედიამ, როგორც ქვეყნის პოლიტიკურად აქტიურმა ქალაქმა, უმძიმესად გადაიტანა სამოქალაქო ომი, ძმ-ათამყვლელო დაპირისპირება. კანონიერი პრეზიდენტისა და ეროვნული ხელისუფლების ერთგულება არაერთ სამტრედიელს დაუჯდა ძვირად. არც უმ-აგი სისარულიძეა გამონაკლისი. ჩვენი რესპონდენტი გულწრფელი მოსაუბრეა, იგი ტყვილით იხსენებს საქართველოს უახლესი ისტორიის უმძიმეს პერიოდს.

– ბატონო შმაგი, როგორ აღმოჩნდით ეროვნულ მოძრაობაში?
– ეროვნული მოძრაობის ლიდერების, მერაბ კოსტავასა და ზვიად გამსახურდიას შესახებ შორიდან მსმენოდა. ჩემს ერთ-ერთ მეზობელთან ერთად ციხეში ყოფილა მერაბ კოსტავა. 1989 წელს ის სამტრედიას სტუმრობდა და მას რამდენიმე სამტრედიელი დახვდა, რომლებიც მასთან ერთად ციხეში იმყოფებოდნენ. მერაბი მათ ძალიან თბილად შეხვდა. პირველი წარმოდგენა მერაბ კოსტავაზე სწორედ ჩემი მეზობლის მონათხრობით შემექმნა. ვმონაწილეობდი კულტურის სახლთან გამართულ საპროტესტო აქციაში, რომელიც საბჭოთა ჯარში ახალგაზრდების არგაწვევის მოთხოვნით გაიმართა. 1989 წლის 9 აპრილის აქციის დარბევას საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე მოჰყვა საპროტესტო ტალღა, მეც ასე აღმოვჩნდი სამტრედიამო სამპროტესტო აქციაზე. მაშინ 20 წლის ვიყავი, გავიცანი ზვიად ძიძიგური, ზაზა ადვიშვილი, სოსო შუბლაძე და სხვები. ყველა საპროტესტო აქციაში მიმიღია მონაწილეობა, რაც კი გამართულა. ყველაზე მასშტაბური და შედეგანი რეინციხის გადაკეცივის აქცია იყო, რომელსაც საქართველოში პირველი მრავალპარტიული არჩევნები მოჰყვა. 1991 წელს მოგვიწია სამაჩაბლოს ქართულ სოფლებში პატრულირების მიზნით წასვლა ეროვნული მოძრაობის წევრებს. ეს ის პერიოდაა, როცა ზვიად გამსახურდიას უხედავად საბჭო ახლადარჩეულია, ზვიად ძიძიგური კი პრეფექტია და იმავდროულად, უხედავად საბჭოს დეპუტატია. იქ თითქმის მთელი ზამთარი ვპატრულირებდით და ვიცავდით ქართულ მოსახლეობას. ამის მერე იქ რუსი სამშვიდობოები ჩადგნენ. ზემო და ქვემო ნიქოზიდან ჩამოსვლის მეორე დღესვე თავდასხმა მოხდა სამტრედიის პრეფექტურაზე, სურდათ ვითარების არევა, “მხედრონის” და “ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას” საერთო ინტერესები ამოძრავებდათ, დედის ძეგლის მხრიდან რამდენიმე პლაკატიანი ადამიანი დაიძრა, ოცამდე იქნებოდნენ, უნდოდათ პრეფექტურაში

შემოსვლა და ზვიად ძიძიგურის ოთახის კარის აჭედვა. ჩვენმა თანამებრძოლებმა ამის უფლება არ მისცეს, რასაც იმათი მხრიდან სროლა მოჰყვა. ჩვენ დავიცავით შენობა, დაიჭრა გზაზე გაშვებული. ინციდენტი ამით ამოიწურა, ამას მოჰყვა თბილისიდან თემურ ქორიძის ჩამოსვლა მოლაპარაკების მიზნით. დასვლეთ საქართველოს “მხედრონის” წევრებმა და ჩვენმა თანამებრძოლებმა სამტრედიამო დაალოგი გამართეს, ამით ინციდენტი, საბედნიეროდ, ამოიწურა.
– იფავით სამტრედიის 24-ე ბატალიონის წევრი?
– დიახ, ეროვნული გვარდიის სამტრედიის 24-ე ბატალიონი რომ შეიქმნა (მეთაური თამაზ ესებუა) აქ ვიყავი სხვა მეგობრებთან ერთად, კულაშში, ზოო-ვეტის ყოფილ შენობაში იყო ბაზირებული ჩვენი ბატალიონი, ვვარჯიშობდით, დებულობდნენ წვევამდებლებს... ძალიან ძალიან თენგიზ კიტოვანი აღარ ემორჩილება გამსახურდიას, გვარდიის ნაწილი გაჰყავს კასპის რაიონის ერთ-ერთ სოფელში და პრეზიდენტს და უმორჩილებლობას უცხადებს. ჩვენ ვრჩებით პრეზიდენტის მომხრეებად, დედაქალაქში იწყება დიდი საპროტესტო აქციები...
– ცნობილია, რომ რამდენიმე სხვა სამტრედიელთან ერთად ბოლომდე იცავდით უხედავად საბჭოს შენობას...
– სულ მარტო დარჩა ზვიად გამსახურდია ყველასგან გარიყული, უხედავის საბჭოს შენობაში ვიმყოფებოდით. ე. წ. ბუნერში ვათევდი დამეს, ჩემთან ერთად იყვნენ სამტრედიელები ბიჭვოლი ანთიძე, კობა ძიძიგური, ზვიად ძიძიგური, ზაზა კაკაბახიძე, ამირან ხუჭუა, გაა მესხი, შალვა ცინცაძე, ვეფხია ხუჭუა, მაღლაზ ბენდელიანი... ჩვენ გატყობიერებული გვექონდა, რომ ყოველ წუთის შეიძლება მოვეკალით, მაგრამ წაგებულ ბრძოლაში პრეზიდენტის გვერდით დგომა მაინც ვარჩიეთ! მასხოვს ასეთი ეპიზოდი: დაჭრილები იყვნენ შემოსაყვანი შენობაში, დახმარება რომ გაეწიათ, ზვიადი ელაპარაკებოდა, იმათ, ვინც გარეთ უნდა გასულიყვნენ, პირველი გადასახა მათ. ის სხვა კაცი იყო... მასხოვს გამსახურდიას სახე მაშინაც, როცა მას ულტიმატუმი წაუყენეს, დაეტოვებინა ქალაქი, პირობა იყო, რომ ცეცხლი არ გაიხსნებოდა, მაგრამ სიტყვა არც ამჯერად შეასრულეს. პრეზიდენტის მომხრეებით დატვირთული რამდენიმე “ყარუსი” უნდა გაეტარებინათ, ერთ-ერთში ჩვენც ვისხედით, “ყარუსი” მოდიოდა ჩვენს უკან, რომ გაგვასწრო, რამდენიმე მეტრი ჰქონდა გავლილი, რომ ესროლეს ხელყუმბარა და აუტობუსი ბოძს შეეჯახა, უამრავი ადამიანი დაიჭრა და დაიღუპა. ეს მეტყვის ტაძრის სახელოვან მოხდა, სამინელი არეულობა, პანიკა გამოიწვია. გზაც ჩაიხურა, სამტრედიელები ყველანი გადმოვივით, დაჭრილები გადმოვიყვანეთ, ამის მერე აზრი არ ქონდა გაჩერებას, ზვიად ძიძიგურმა გვითხრა, მე პრეზიდენტს გავყვები და თქვენ თქვენს თავს მიხედეთ, სროლა არ შემწყდარა, ხალხი უსუსურობის, უმწყობის განცდამ მოიცვა... ჩვენ, სამტრედიელები მეტყ-

ვის ეკლესიის ქვემოთ ჩავედით, მტკვრის გასწვრივ კედელს გავყვით, ჩვენი გამოჩენა სამიში იყო, მთელი დამე ვიარეთ, აღმოვჩნდით თბილისის ზღვის მიმდებარე ტერიტორიაზე, ამირან ხუჭუას კანტუსია ჰქონდა მიღებული, სიარული ვერ შეძლო, საბედნიეროდ გზაში უცნობი ექთანმა ქალბატონი შეგვხვდა და იმან შეიფარა. ორი დღის სიარულის მერე გავაჩერეთ მანქანა და სოფელ თიანეთში ერთ-ერთ ოჯახში აღმოვჩნდით.
– ამ დროს ოჯახებს გარდაცვლილები ჰქონიხართ?
– ალბათ, ზოგს ასე ჰქონია. იმ ოჯახის წევრების გვარიც კი არ მახსენდება, შეგვიფარეს რამდენიმე დღით, მერე ნაწილ-ნაწილ წამოვივით, დაგბრუნდით სამტრედიამო, აქ ჯერ კიდევ ჩვენი ხელისუფლება იყო, ავთო ადვიშვილი ასრულებდა პრეფექტის მოვალეობას, ზვიადი ერევანში იყო გადახვეწილი. აქ ჯერ არ არის შემოსული “მხედრონი”, მოჩვენებითი სიმშვიდეა, დამაბულობა... ოჯახებმა გაიხარეს ცოცხლები რომ გამოვჩნდით, ჩვეულებრივად გამოვდივართ გარეთ, სამტრედიის პრეფექტურის შენობაში შექმნილია ხელისუფლების მომხრეთა შტაბი, სადაც მიმდინარე მოვლენებზე ვეცნობით ინფორმაციას, სამტრედიის ინტელიგენციის ბევრი წარმომადგენელი თანაგვიფარებოდა, მორალური მხარდაჭერა გამოგვიხატეს გენო გეგუშიძემ, ოთარ შანიძემ, შალვა გოგავამ... იანვრის ბოლოს, ერთ დღესაც გვარდა და “მხედრონი” სამტრედიამო შემოვიდნენ. ჩვენ, ბუნებრივია, მათ წინააღმდეგობას ვერ გაუწევდით. ზოგი მალვამო იყო, ზოგი თავს არიდებდა. მე ამ დროს სახლში ვარ, არ გამოვდივარ, დამიბარეს “მხედრონიელებმა”, მძებმა ვამპოქებოდა პოლიციის შენობაში. ეროვნული მოძრაობა რომ დაიწყო, ჩვენ ყველანი ერთად ვიყავით. იარაღი თუ გაქვს, ჩავგაბარეთო, მითხრეს. მე უუთხარი, იარაღი არ მაქვს-თქო, რაიმეში არ ჩაერთო, თორემ ვერ გიმელოთო, გამაფრთხილეს... შიგადაშიგ მაინც ვატარებდით საპროტესტო აქციებს, ესენი მოცივდებოდნენ, მაგრამ მაინც ვერ გ-

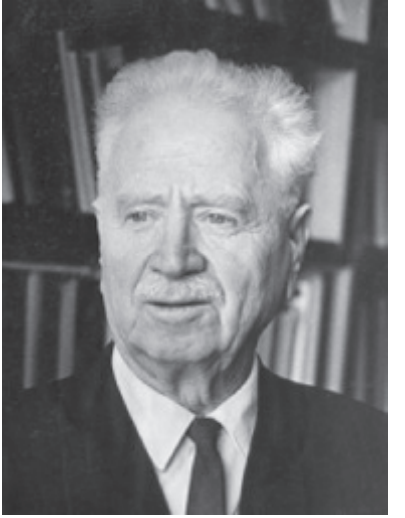
იმეტებდნენ. ხან დაგვემუქრებოდნენ, ხშირი იყო შემთხვევები ზოგ ჩვენს თანამებრძოლს ოჯახში მიუვარდნენ და ისინი რომ არ დაუხვდნენ, შშობლებზე იძიეს შური, არადა, მათი გამოძევვარი ზაჭაპური არაერთხელ მიურთმევიათ... აწ განსვენებული ავთო ადვიშვილი, ომარ ჯოჯუა და გაა მესხი ჰყავდათ დაპატრონებული “მხედრონიელებს” ყოფილი ბალნეოლოგიური კურორტის ტერიტორიაზე. მე მსგავსი ნაცემი კაცი არ მინახავს! ავთო საავადმყოფოში ვინახულე. მეც მომავითხეს სახლში, მაგრამ სტადიონზე ფეხბურთის მატჩს ვესწრებოდი და გადავრჩი, იქაც მომავითხეს, მაგრამ მამაჩემის მეგობარი, აწ გარდაცვლილი სულგონინუა მოვიდა ჩემთან, მითხრა, რომ სამიშროება შელოდა და მანქანით სასწრაფოდ წამიყვანა, გადაამალა მელაურში ახლობელთან ერთი კვირით, ვიდრე კახეთის “მხედრონიმა” თავის უფროსი გელა გოდერძიშვილითან ერთად არ დატოვა ქალაქი. ეს “მხედრონიელები” ტაქსებით დადიოდნენ ქალაქში. აყაჩაღებდნენ მოსახლეობას და შიშის სინდრომს თესდნენ ხალხში. იმხანად გარეთ არ უშვებდნენ შშობლები შეღებებს, ახალგაზრდებს არიდებდნენ მათ.
– ეს ეროვნული სირცხვილიც გადაილახა, როცა აფხაზეთის ომში სამშობლოს ინტერესების დასაცავად ერთმანეთის გვერდით აღმოჩნდით დაპირისპირებული-აღმისული ძმები...
– აფხაზეთის ომის დროს კიტოვანმა და ეროვნული გვარდიის ხარდალმა ლოთი ქობალიამ მიადწიეს შეთანხმებას, რომ აფხაზეთში მიმდინარე სამარ მოქმედებებში ჩვენი საჯარისო ნაწილები ერთობლივად მიიღებდნენ მონაწილეობას. ჩვენ ერთად აღმოვჩნდით ტამიშის ოპერაციის დროს. იქ ბრძოლაში დავევლეუბა კირილე რევიშვილი, მე და ზაზა კაკაბახიძე სხვა პოზიციებზე ვიმყოფებოდით, ჩვენ რომ შევეუერთდით სამტრედიელებს, კირილე უკვე გამოყვანილი ჰყავდათ პოზიციებიდან. იქ დაგვეკარგა მასთან ერთად მყოფი მერაბ ბუაძე, მისი საფლავი, სამწუხაროდ, არ გვაქვს (ჩვენი დავამკვიდრეთ ტრადიცია – აღდგომის მეორე დღეს ყველა თანამებრძოლის საფლავზე გავდივართ.) ამის შემდეგ ერთი თვის განმავლობაში ბედის მონასტერთან პოზიციებზე ვიდევით სამტრედიელები, გურია-იმერეთის ბატალიონის წევრები (ახლახან გარდაიცვალა ბატალიონის მეთაური, სოსო უდუნტი). პოზიციური ბრძოლები წარმოებდა. მერე დაგბრუნდით სამეგრელოში, ზუგდიდში, იქიდან ნელ-ნელა მოვიწვედით ხობში, სენაკში მოვედით ცხენისწყლის პირას, კანონიერი ხელისუფლების აღდგენას ვაპირებდით.
– ცოტა რომანტიკულად არ გამოიყურება დღევანდელი გადასახედიან თქვენი მაშინდელი გადაწყვეტილება?
– დღევანდელი გადასახედიან

შემიძლია ვთქვა: უშიშროებამ იმუშავა, რომ ჯერ ჩამოეყვანთ საქართველოში და მერე ადვილად მოეშორებინათ ზვიად გამსახურდია. გამსახურდიას თვითმფრინავი სენაკში დაეშვა ჩქინეთიდან, დიდი მიტინგი იყო, ლამის მოელმა საქართველომ იქ მოიყარა თავი. თავისთავად, ფაქტობრივ ჩვენი სიცოცხლის გადაჩენის საკითხი დადგა, ყველა მხრივ შეგვავეწროვეს როგორც შევარდნადის ხელისუფლებამ, ისე რუსებმა. გენერალ ბალტინის რაზმები შემოიყვანა შევარდნაძემ და დაგვიშინეს ტყვეა...
– რას ეტყვიან ახალ თაობას, სამოქალაქო ომი ძმთა შორის რომ არ განმეორდეს?
– ჩვენ ზვიადისტებს გვეძახიან, სიმართლეს რომ ვამბობთ, ალბათ, იმიტომ. ბრმად არ დამიჭერია მისთვის მხარი, ვიცავდი კანონიერი ხელისუფლების ინტერესებს და ვემსახურებოდი ჩემს ქვეყანას! მოვლენებს ამ გადასახედიან რომ ვაფასებ, მრცხვენია, რომ ქართველებმა ერთმანეთის საწინააღმდეგოდ იარაღი ავიღეთ ხელში, ამით დამარცხებული დარჩა საქართველო და მოგებული მტერია!
– სამოქალაქო დაპირისპირების დროს არ მოგიწიათ ქალაქის დატოვება?
– 1993 წელს, ყველანიად რომ შეგვავეწროვეს მე და რადი შენგელია, მისი ცოლის ნათესავებთან მე სტამბოლში გავიხიზნეთ, ასევე გაა სტურუა. რადის სიდერმა მამის გარდაცვალების ამბავი ჩამოუტანა და წამოვედით, გზაში ვინმეს რომ გავეჩერებინეთ, სარისყო იყო. უპასპორტოები ვიყავით, ვინმეს რომ ვეცანიო, ტყვიით სიყვდილი არ ავცდებოდა. საბედნიეროდ, ღმერთს არ ვყოლივართ განწირულნი, ჩამოვადწიეთ. ვიასთან სოფელ მარანში, მერე წავიდა ბათუმში, სადაც უფრო დაცულად ვიგბრებინი თავი. ბათუმში ერთი ჩემი ახლობელი, ხარაგაულის ყოფილი პრეფექტი, ჩვენი ძველი თანამებრძოლი თეიმურაზ ყურავა შეგვხვდა (ამჟამად მამა თეიმურაზი). მან მითხრა, წამოდი, ხულოში ეკლესიას ვამუშავებო და რასაკვირველია, გავყვები. პირველი ეკლესია ხულოში ჩვენ ავაშენეთ. ხულოში გავიცანი ჩემი ყოფილი მეუღლე, გვყავს ორი გოგონა, ერთი შვილიშვილიც მყავს, უმცროსი შვილი ჯერ სტუდენტია.
კიდევ ერთ ისტორიას გავიხსენებ: 1993 წლის მაისი იყო, ანაკლიაში ბატალიონის წევრები ერთად ვიყავით, აქ, სამტრედიამო, ჩვენი ხელისუფლების მომხრეები ატარებდნენ საპროტესტო აქციას. ჩემი ძმა, ნიკოლოზი გამოსულა კულტურის სახლის მიმდებარე ტერიტორიაზე პურის საყიდლად, ვანის და ახლომახლო რაიონების “მხედრონიელები” იქ ყოფილან. ვილაცამ მასზე ანიშნა თურმე, ეს შმაგაო, ძმები ერთმანეთს ვგავართ, მიჰყავდათ “მხედრონიელებს”, ან ცემდნენ, ან მოჰკლავდნენ, დედაჩვენი მივარდნილა და უთქვამს, ეს არ არის შმაგო, მილიციის იმჟამინდელმა უფროსმა, ზურაბ ნიკოლიძემ ივაჟაკაცა თურმე, ლამის ხელიდან გამოვლიჯა “მხედრონიელებს” ჩემი ძმა და დადარჩინა სიყვდილს.

– ამ დროს ოჯახებს გარდაცვლილები ჰქონიხართ?

“საჯავახოს მთავის მადლით გაზრდილი”

რასაც რომ უნაწილებ. შენ სამუშაო ოთახში ექვთიმე თაყაიშვილის სათაყვანებელ სურათს მათი სურათიც რომ ამ შენებს; ეს შენ გამოხსნის როგორც კაცს, ლაზარის გამაგებებს და რას მიქვია ოთხმოცი წელი!

იცოცხლე დიდხანს, ჩემო აკაკი! მიხარია, რომ შენი სტუდენტი მეც ვიყავი, მიხარია, რომ შენი ჭაღვჭაღვში ერთ დროს თურმე შენც გირბენია და გილოცებოდა. ერთ დროს მეც იქ დაგვრბოდი. რიონის ტუტე მეც მიწოვია და მიხარია, საჯავახოს მთავის მადლი სულ მუდამ რომ გადგას და საქართველოს მთებს ასე დიდებულად რომ უერთდება.

იცოცხლე დიდხანს, იცოცხლე, ქართული სიტყვის დიდო მესვეტე!

1967 წ.

დიდი ქართველი ენათმეცნიერი აკაკი შანიძე დაიბადა 1887 წლის 26 თებერვალს სოფელ ნოლაში (გურიის მაზრა), ამჟამად სამტრედიის მუნიციპალიტეტი. ბატონმა აკაკიმ 100 წელი იცხოვრა, დიან, იცხოვრა კაცურად, ღირსეულად, როგორც პიროვნება და ქართული ენათმეცნიერების ფუძემდებელმა, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ერთ-ერთმა მესაძირველემ.

ბატონ აკაკის მთელი სიცოცხლის მანძილზე არ შეუწყვეტია კავშირი თავის ძირძველ ფუძესთან და თანასოფლელებთან.

გასული საუკუნის 70-იან წლებში საერთო-სახალხო ზეიმით აღინიშნა მეცნიერის 90 წლის იუბილე, როგორც დედაქალაქში, ასევე, მშობლიურ რაიონსა და სოფელში. ვამაყობთ, რომ ურთიერთობა მქონდა (და არა მარტო მე) მასთან და მის დიდებულ ოჯახთან. მინდა, ჩვენ, სამტრედიელებმა, ბოლომდე გავითავისოთ ბატონი აკაკი შანიძის ფასდაუდებელი ღვაწლი სწორედ ისეთი პათოსით და გულისმიერ სიყვარულით, როგორც ეს ჩვენი სათაყვანებელი მეცნიერის 80 წლისთავთან დაკავშირებით თანამემამულე მწერალ-აკადემიკოსის, დემა შენგელაიას, მისალოც წერილში იკითხება. მკითხველს ვთავაზობთ მილოცვის სრულ ტექსტს.

ნათია კალაშნიკი

აკაკი შანიძე (მილოცვა)

ძვირფასო კაცო! კაცურო კაცო! ხე-ღაცა, ჩემო, ამდენ ჯაფაში, გარჯილობაში ეს დალოცვილი ოთხმოცი წელი როგორ ჩუმად წამოგპარვია. კიდევ ამდენი წელიწადი გეტარებინოს ასე მსუბუქად, ასე ბარაქა-მადლიანად, ჩემო აკაკი!

ათონელები, სინელები და შავთელელები ხომ შენსავით კაცები იყვნენ. მთელი სიცოცხლე იმითაც ხომ ქართულ

ღმერთისთვის – ქართულ სიტყვისთვის ჯაფაში ისე შემოსცვეითათ, რომ “პირველითან იყო სიტყვა და სიტყვა იგი იყო ღვთისა თანა, და ღმერთი იყო სიტყვა იგი”, – ხშირად შენი ნათქვამი მგონია ხოლმე.

ჩვენებური ანდაზისა არ იყოს: კაცმა რამდენი ხელობაც იცის, იმდენი კაციაო. შენი შრომების ანალიზი სხვამ აკეთოს და მე კი ჩემდა თავად ვიტყვი, რომ შენს დიდ ამავს, შენს ღვაწლს ჩვენი ქვეყანა ვერასოდეს ვერ დაივიწყებს.

როგორც ყოფილ გიმნაზიელს და სხვა ეპოქაში დაბადებულს, ჩემი ენის მადლი, ბარაქა და ყდრიც სულ სხვანაირად მიგრძენია და როდი ვიცი, – განვიციდი, რომ პირველი ნამდვილი გრამატიკა შენ შექმენი. ამ შრომაში შენ ყოველ სიტყვას მებაღესავით ესათუებ, ძირ-ფესვს უსინჯავ, რწყავ და ახარებ. პირველი ქართული სინტაქსის შემქმელიც შენ ხარ, ქართული ფრანზის ყოველ აბრუნდის მესაიდუმლე შენ ხარ. შენ ხარ, ქართული ფრანზისგასავის და

მინიმები

დაბადებამდე გამომცადეს ცის ვარსკვლავებმა, მხოლოდ დიმილი უფლის ხელში მიპოვნეს, ვიდრე ჰაერზე ვით უნიჭო მოსწავლესავით და დედა ჩუმად მკარნახობდა სიცოცხლეს... დაბადებამდე გამომცადეს ცის ვარსკვლავებმა...

***
ალბათ, რა ტკბილი გრძნობაა მამობა, თითქოს ცა ხარ და ეფარები ქვეყანას... გინდა გაზაფხული და გინდა ზამთარი, გინდა აკორაჟო თოვლმზეში თამარი... ღმერთი გიტყვარდეს საგულეში და გენთოს კერძაზე დადარი.
ალბათ, რა ტკბილი გრძნობაა მამობა, აბა, უკეთესი სად არი?..

***
ყვავილებით სავსე პატარა ეზო, დაფენების შუაში ხის ძეგლი ოდა. და ეზოს ბაღში მოხუცი ცოლი ეფერებოდა მეუღლეს ისე, თითქოს ცდილობდა, პირველი კოცნა ლოყებიდან არ ჩაგარდნოდა...

***
წყაროს წყალს კიარ სვამდა, მაგალანელივით უფალს ტერფებს უკოცნიდა...

***
ახალგაზრდობა სიბერის გვირაბში შედის და აყენის ახალ საღურში ჩერდება...

***
გაზაფხული სხვა რა გვინა აბრილი რომ წვიმას დალევეს და ცას დააყოლებს... მერე მზე რომ ქალიშვილივით ჩაივლის და ენძილები ვაჟებივით თვალს გააყოლებს, ესაა გაზაფხული...

***
სიბერე თმაში მეტყვის ძველი სახლებივით შემეპარა მზეზე გათანგულ სიტყვში დედის ფიჭვის ჩრდილმა შემიფარა მეტი რა მინდოდა? თმაში სიბერე და ა. შ...

გაზაფხული
თოვლი გათხოვდა და ტყემლის ტოტებზე საქორწილო სუფრა გაიშალა...

ნათია კალაშნიკი

თარიღი

ეწრელი გენერალი

ლევან ზაბუჩაძე

სოფელ ეწერში დაიბადა. 15 წლის ასაკში მიიღო შრომითი ნათლობა, მუშაობდა ელმავლის მეძანქანის თანამემუწედ ჯერ თბილისში, შემდეგ კი – ხაშურსა და სამტრედიისში. 1939 წელს წარმატებით დაამთავრა ლენინგრადის ფრუნზეს სახელობის სამხედრო სასწავლებელი, სასწავლებლის ხელმძღვანელობის მოთხოვნით ნიჭიერი ახალგაზრდა იქვე დატოვეს.

მეორე მსოფლიო ომის დაწყებისთანავე აკაკი ზამთარაძე ლენინგრადის დაცვის მონაწილე ხდება. მან მონაწილეობა მიიღო ჩრდილოეთ კავკასიაში წარმოებულ ბრძოლებში რკინიგზის საჯარისო შენაერთებთან ერთად. განსაკუთრებული გმირობა გამოიჩინა უფროსმა ლეიტენანტმა ზამთარაძემ ბელორუსის შეტევაში ოპერაციებისას, მონაწილეობდა ბერლინის აღებისას წარმოებულ სისხლისმღვრელ ბრძოლაში.

ბატონმა აკაკიმ 1954 წელს დაამთავრა სამხედრო აკადემია, რის შემდეგაც ყოფილი საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქში სამხედრო თანამდებობები ეკავა.

1970 წელს მიენიჭა გენერლის მაღალი წოდება. თადარიგში გასვლის შემდეგ წლების მანძილზე ხელმძღვანელობდა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამხედრო კათედრას და მთელ მის ცხოვრებასეულ და მხედრულ გამოცდილებას უმურველად უზიარებდა ქართველ ჯაბუკებს. გენერალ ზამთარაძეს სიცოცხლის ბოლო დღეებამდე უახლოესი ურთიერთობები აკავშირებდა მშობლიურ სამტრედიასთან, სოფელ ეწერთან და ეწრელებთან.

კანონიერად შეგვიძლია ვიამაყოთ, რომ იმ ადამიანთა შორის, ვინც კაცობრიობის სასარგებლოდ გადაწყვიტა მეორე მსოფლიო ომის ბედი, ჩვენი თანამემამულე, გენერალი აკაკი ზამთარაძეც გახლდათ.

100 წელი სრულდება გენერლის დაბადებიდან.

ლომინტი გომიტიძის გახსენება

ჩემო საყვარელო მამიკო 23 თებერვალი შენი დაბადების დღეა. ჯერ კიდევ ახალგაზრდა წახვედი და გაღაინაცვლე მარადისობაში.

მეამაყება, რომ შენ იყავი ცნობილი ჟურნალისტი, პუბლიცისტი და საბავშვო პოეტი. და, რაც მთავარია, ღირსეული მეუღლე, მოსიყვარულე მამა, საოცრად მზრუნველი ბაბუა და ჩემი დიდი მეგობარი.

შენი მეგვიდრე ბაჩანა ჩაბრაძე ცნობილი მთარგმნელი და არაერთი წიგნის ავტორია. იგი ამავდროს წინაპრის განვლილი გზით და ცდილობს, თავისი შემოქმედებით, ხალხთან ურთიერთობით, ბაბუის ნამდვილი მეგვიდრე იყოს.

დაბადების დღეს გილოცავთ, ჩემო მამიკო!

ნათია კალაშნიკი

ბატონ კახი კალაშნიკოვი!

დაბადების დღეს გილოცავთ, წარმატებებს გისურვებთ პირად ცხოვრებასა და საზოგადოებრივ საქმიანობაში. უფალი გმეგზურობდეთ!

“სამტრედიის მაცნე”

წარმატებულ სპორტსმენს პატივისცემით გილოცავთ დაბადების დღეს. *კახი კალაშნიკოვი*

“რუსთავი 2-ზე” გადავრთვე, დავინახე ესენია, მთელი ღამე არ გვაძინებს გაბუნია, ბესელია.

გულოცავთ!

მკა სანიძო!

გილოცავთ, ჩვენო მკა, დაბადების დღეს, უამრავი ღამეა თებერვალი შემობრძანებულიყოს შენს სამყაროში! გაზაფხულის სხივოსანი სითბო და სურნელი არ მოაკლდეს შენს გზა სავალს! ისარე ღამეა ოჯახთან ერთად! გვარავდეს უფალი!

“სამტრედიის მაცნე”

ღამეი წასარქმის!

სიყვარულითა და პატივისცემით გილოცავთ დაბადების საიუბილეო თარიღს, დიდხანს არ მოგვძლოდეს შენი სითბო, მზრუნველობა და თანადგომა.

ოჯახი

მალბატონ ცისანა მოვალეობი!

ჩვენს შეილებზე მზრუნველ ღვაწლმოსილ პედაგოგს სიყვარულით გილოცავთ დაბადების დღესა და ქალთა დღესასწაულებს. ისარეთ და იდღეგრძელეთ თქვენს ოჯახთან ერთად, ჩვენო ცისანა მასწავლებელი!

ნაბაკოვის საბავშვო ბაღის აღსაზრდელთა კოორდინატორი

“ტყედიციუდა ავაფიხიდეუ საქიხთველისა და სამტყედიის ძიომა”

“ელვა დეკემა. 17 თებერვალი. 2019 წელი სამტრედიის მუნიციპალიტეტისა და კომპლექსური სპორტსკოლის ხელმძღვანელებს. ბრახილიის ქალაქ სოროკაბა ულიში სამტრედიის დროშა ფრიალებს. ჩვენ გავიმარჯვეთ. მარიამ გოგიტაურმა მე-2 საპრიზო ადგილი დაიკავა”. – ამ სასიხარულო ამბავს სენსეი მიხეილ ქანთარია სოციალური ქსელით სამტრედიის დაბრუნებად ავრცელებდა.

2019 წლის 17 თებერვალს ამერიკის კონტინენტზე სამტრედიელმა კარატისტებმა სამტრედიის დროშა ააფრიალეს. კიოკუშინკაი კარატეს კლუბის წევრი მარიამ გოგიტაური 20 თებერვალს მწვრთნელთან, სენსეი მიხეილ ქანთარიასთან, ერთად სამტრედიის გამარჯვებული დაბრუნდა. ბრახილიაში გამართულ საერთაშორისო ჩემპიონატში მე-2 საპრიზო ადგილზე გასულს რეინიგის ვაგზალზე კლუბის წევრები და გულშემატკივრები დახვდნენ. დამხვდურთა შორის იყვნენ ევროპის ჩემპიონი და პრიზიორი, ბელგიის თასის მფლობელი, სომხეთის რესპუბლიკის ჩემპიონი, ეროვნული ჩემპიონატის მრავალჯერ ჩემპიონი და პრიზიორი რევაზ გიგაშვილი და მსოფლიოსა და ევროპის პრიზიორი, აზერბაიჯანის და სომხეთის მრავალჯერ ჩემპიონი, კაკეასისა და საქართველოს ეროვნული ჩემპიონი მანანა მუქერია.

2019 წლის 13-19 თებერვალს ბრახილიაში ჩატარდა საერთაშორისო ჩემპიონატი, ამერიკის თასი “Dageki-Brazil 2019”, სადაც მონაწილეობას დასწრებულა კანადის, პანამის, გერმანიის, ჩილეს, ბრახილიის წარმომადგენლები, საქართველოდან სამტრედიის მუნიციპალიტეტის კომპლექსური სპორტული სკოლის კარატეს ჯგუფის წევრი მარიამ გოგიტაური და როგორც მსაჯი მწვრთნელ-მასწავლებელი, სენსეი მიხეილ ქანთარია.

მარიამმა იასპარეზა საერთაშორისო კატეგორიის ელიტარულ ჯგუფში 61 კილოგრამამდე წონით კატეგორიაში. მარიამის წონა არის 51 კილოგრამი.

“მარიამმა წარმატებით იასპარეზა მასზე მაღალი დონის კარატისტების წინააღმდეგ, მან მხოლოდ ფინალური ორთაბრძოლა დათმო. ძირითადი და დამატებითი ტაიმი დამთავრდა ფრედ და მსაჯების გადაწყვეტილებით უპირატესობა მიეცა ბრახილიელთა წარმომადგენელს. მარიამმა დაიკავა მეორე საპრიზო ადგილი.

ჩემპიონატი მაღალ დონეზე იყო ორგანიზებული. ჩემპიონატის მონაწილეები, როგორც საპატიო სტუმრები, მიწვეულები ვიყავით კარნავალზე. ბრახილიელები: ორგანიზატორები და იქ მყოფნი, დიდ ყურადღებას გამოხატავენ ჩვენს მიმართ. მარიამმა ძალიან კარგად ჩაატარა ფინალური ორთაბრძოლა, მონაწილე სპორტსმენები და მაცურებლები მოდიოდნენ ჩვენთან, გილოცავდნენ, აქებდნენ მარიამის ბრძოლას, გვართმევდნენ ავტოგრაფებს. ჩვენ, ტრადიციულად, გამარჯვების ნიშნად, ჩემპიონატზე ავაფრიალეთ საქართველოსა და სამტრედიის დროშა”. – განუცხადა სენსეი მიხეილ ქანთარიამ “სამტრედიის მაცნეს”.

დაფინანსების შემთხვევაში სამომავლოდ კარატისტმა გოგიტაურმა მონაწილეობა უნდა მიიღონ მარტში ისრაელში და მისში უნგრეთში ევროპის ჩემპიონატებში, ხოლო ოქტომბერში – რუსეთში მსოფლიო ჩემპიონატზე.

ნინო ნახიტაშვილი

სახალხო ავთიაქის ქსელის გავართობის მიზნით საზღვრო ტიპის კერძო ავთიაქებს სთავაზობს სახლო პარტნიორობას, რომლის შედეგადაც ავთიაქი განვითარდება, გაიზარდება მისი ცნობილობა და მომსახურება. დანტარქსებულ პირებს ბიზნესში დაგვიკავშირდით შემდეგ ნომერზე: 574 74 74 53.

ვიქირავეთ კომერციულ ფართს სველი წერტილით, 20 კვ.მ-დან 40 კვ.მ-დე მჭიდროდ დასახლებულ უბანში. აუცილებელი მოთხოვნებია: 1 სართული, სველი წერტილის არსებობა ან გაკეთების პერსპექტივა. დანტერესებულ პირებს გთხოვთ დაგვიკავშირდით შემდეგ ნომერზე: 574 74 74 53.

რედაქციის მისამართი:
სამტრედიის რესპუბლიკის ქ. №6
ტელ: 599 024 111

სამტრედიის მაცნე

დირექტორი	ბაქან გოგიტი
მთავარი რედაქტორი	ქეთევან ჭაბუკიძე
გამომწვები რედაქტორი	თეა ბაგვაშვილი
პასუხისმგებელი მდივანი	ლევან ბაგვაშვილი
კომპიუტერული გრაფიკა	მეგა ბაგვაშვილი